

# Dziennik Urzędowy C 240

## Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

### Informacje i zawiadomienia

30 września 2005

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	<b>Komisja</b>	
2005/C 240/01	Kursy walutowe euro .....	1
2005/C 240/02	Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Rady z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych (93/42/EWG) <sup>(1)</sup> .....	2
2005/C 240/03	Komunikat Komisji w ramach realizacji 98/79/WE <sup>(1)</sup> .....	17
2005/C 240/04	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu <sup>(1)</sup> .....	20
2005/C 240/05	Publikacja wniosku o rejestrację w znaczeniu art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych .....	23
2005/C 240/06	Publikacja wniosku o rejestrację w znaczeniu art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych .....	28
2005/C 240/07	Publikacja wniosku o rejestrację w znaczeniu art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych .....	32
2005/C 240/08	Pomoc państwa — Niderlandy — Pomoc państwa nr C 15/2005 (ex NN 34/2005) — Domniemanie bezprawnego przyznania pomocy na rzecz VAOP — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE <sup>(1)</sup> .....	36



2005/C 240/09	Ogłoszenie w sprawie okresu dotyczącego monitorowania i oceny sytuacji związanej z prawami pracowników na Białorusi w kontekście czasowego wycofania korzyści w ramach planu ogólnych preferencji taryfowych (GSP) .....	41
2005/C 240/10	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.3938 — CRH/Quester) <sup>(1)</sup> .....	42



<sup>(1)</sup> Tekst mający znaczenie dla EOG

## I

(Informacje)

## KOMISJA

Kursy walutowe euro <sup>(1)</sup>

29 września 2005

(2005/C 240/01)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2063	SIT	Tolar słoweński	239,53
JPY	Jen	135,92	SKK	Korona słowacka	38,870
DKK	Korona duńska	7,4626	TRY	Lir turecki	1,6270
GBP	Funt szterling	0,68260	AUD	Dolar australijski	1,5831
SEK	Korona szwedzka	9,3715	CAD	Dolar kanadyjski	1,4155
CHF	Frank szwajcarski	1,5578	HKD	Dolar hong kong	9,3590
ISK	Korona islandzka	75,72	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7386
NOK	Korona norweska	7,8160	SGD	Dolar singapurski	2,0362
BGN	Lew	1,9559	KRW	Won	1 251,05
CYP	Funt cypryjski	0,5731	ZAR	Rand	7,6876
CZK	Korona czeska	29,610	CNY	Juan renminbi	9,7626
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,4345
HUF	Forint węgierski	248,75	IDR	Rupia indonezyjska	12 430,92
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,548
LVL	Łat łotewski	0,6961	PHP	Peso filipińskie	67,462
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	34,3800
PLN	Złoty polski	3,9009	THB	Bat tajlandzki	49,529
RON	Lej rumuński	3,5527			

(<sup>1</sup>) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

**Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Rady z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej  
wyrobów medycznych (93/42/EWG)**

(2005/C 240/02)

**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

*(Publikacja tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy dyrektywy)*

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domnie- mania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 285:1996 Sterylizacja — Sterylizatory parowe — Duże sterylizatory	—	
CEN	EN 375:2001 Informacja załączana przez wytwórcę do odczynników do diagnostyki in vitro stosowanych profesjonalnie	—	
CEN	EN 376:2002 Informacja załączana przez wytwórcę do odczynników do diagnostyki in vitro stosowanych do samokontroli wykonywanej przez pacjenta	—	
CEN	EN 455-1:2000 Rękawice medyczne do jednorazowego użytku — Część 1: Wymagania i badania na nieobecność dziur	EN 455-1:1993	Termin minął (30.4.2001)
CEN	EN 455-2:2000 Rękawice medyczne jednorazowego użytku — Część 2: Wymagania i badania dotyczące właściwości fizycznych	EN 455-2:1995	Termin minął (30.4.2001)
CEN	EN 455-3:1999 Rękawice medyczne jednorazowego użytku — Część 3: Wymagania i badania w ocenie biologicznej	—	
CEN	EN 550:1994 Sterylizacja wyrobów medycznych — Walidacja i rutynowa kontrola sterylizacji tlenkiem etylenu	—	
CEN	EN 552:1994 Sterylizacja wyrobów medycznych — Walidacja i rutynowa kontrola sterylizacji metodą napromieniowania	—	
	EN 552:1994/A1:1999	Przypis 3	Termin minął (30.11.1999)
	EN 552:1994/A2:2000	Przypis 3	Termin minął (31.5.2001)
CEN	EN 554:1994 Sterylizacja wyrobów medycznych — Walidacja i rutynowa kontrola sterylizacji parą wodną	—	
CEN	EN 556-1:2001 Sterylizacja wyrobów medycznych — Wymagania dotyczące wyrobów medycznych określanych jako „STERYLNE” — Część 1: Wymagania dotyczące finalnie sterylizowanych wyrobów medycznych	EN 556:1994	Termin minął (30.4.2002)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domnie- mania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 556-2:2003 Sterylizacja wyrobów medycznych — Wymagania dotyczących wyrobów medycznych określanych jako STERYLNE — Część 2: Wymagania odnoszące się do wyrobów medycznych poddanych procesom aseptycznym	—	
CEN	EN 591:2001 Instrukcje użycia przyrządów do diagnostyki in vitro stosowanych profesjonalnie	—	
CEN	EN 592:2002 Instrukcja użycia przyrządów do diagnostyki in vitro stosowanych do samokontroli wykonywanej przez pacjenta	—	
CEN	EN 737-1:1998 Systemy rurociągowe dla gazów medycznych — Część 1: Jednostki końcowe dla sprężonych gazów medycznych i podciśnienia	—	
CEN	EN 737-2:1998 Systemy rurociągowe dla gazów medycznych — Część 2: Systemy oczyszczania gazów do narkozy — Wymagania podstawowe	—	
	EN 737-2:1998/A1:1999	Przypis 3	Termin minął (30.6.2000)
CEN	EN 737-3:1998 Systemy rurociągowe dla gazów medycznych — Część 3: Rurociągi dla sprężonych gazów medycznych i podciśnienia	—	
	EN 737-3:1998/A1:1999	Przypis 3	Termin minął (30.6.2000)
CEN	EN 737-4:1998 Systemy rurociągowe dla gazów medycznych — Część 4: Jednostki końcowe dla systemów oczyszczania gazów do narkozy	—	
CEN	EN 738-1:1997 Regulatory ciśnienia do gazów medycznych — Część 1: Regulatory ciśnienia i regulatory ciśnienia z miernikami przepływu	—	
	EN 738-1:1997/A1:2002	Przypis 3	Termin minął (31.10.2002)
CEN	EN 738-2:1998 Regulatory ciśnienia do gazów medycznych — Część 2: Rozgałęzione i liniowe regulatory ciśnienia	—	
CEN	EN 738-3:1998 Regulatory ciśnienia do gazów medycznych — Część 3: Regulatory ciśnienia zintegrowane z zaworem butli	—	
	EN 738-3:1998/A1:2002	Przypis 3	Termin minął (31.10.2002)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domnie- mania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 738-4:1998 Regulatory ciśnienia do gazów medycznych — Część 4: Regulatory niskociśnieniowe prze- znaczone do włączenia do wyposażenia medycznego	—	
	EN 738-4:1998/A1:2002	Przypis 3	Termin minął (31.10.2002)
CEN	EN 739:1998 Zespoły węży niskociśnieniowych do gazów medycznych	—	
	EN 739:1998/A1:2002	Przypis 3	Termin minął (31.10.2002)
CEN	EN 740:1998 Stanowiska anestezjologiczne i ich moduły — Wymagania szczegółowe	—	
	EN 740:1998/A1:2004	Przypis 3	Termin minął (31.7.2004)
	EN 740:1998/AC:1998		
CEN	EN 794-1:1997 Pompy oddechowe — Część 1: Szczegółowe wymagania dla pomp oddechowych stosowa- nych w intensywnej terapii	—	
	EN 794-1:1997/A1:2000	Przypis 3	Termin minął (31.5.2001)
CEN	EN 794-3:1998 Respiratory — Część 3: Wymagania szczegółowe dla respiratorów stosowanych w warun- kach doraźnych i podczas transportu	—	
	EN 794-3:1998/A1:2005	Przypis 3	31.12.2005
CEN	EN 864:1996 Elektryczne wyposażenie medyczne — Kapnometry dla ludzi — Szczegółowe wymagania	—	
CEN	EN 867-2:1997 Niebiologiczne systemy do stosowania w sterylizatorach — Wskaźniki procesu (Klasa A)	—	
CEN	EN 867-3:1997 Niebiologiczne systemy do stosowania w sterylizatorach — Specyfikacja wskaźników Klasy B do stosowania w teście Bowiego-Dicka	—	
CEN	EN 868-1:1997 Materiały i systemy opakowaniowe dla wyrobu medycznego przeznaczonego do sterylizacji — Wymagania ogólne i metody badań	—	
CEN	EN 980:2003 Symbole graficzne stosowane do etykietowania wyrobów medycznych	EN 980:1996	Termin minął (31.10.2003)
CEN	EN 1041:1998 Informacja dostarczana przez producenta wraz z wyrobem medycznym	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domnie- mania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 1060-1:1995 Nieinwazyjne sfigmomanometry — Część 1: Wymagania ogólne	—	
	EN 1060-1:1995/A1:2002	Przypis 3	Termin minął (30.11.2002)
CEN	EN 1060-2:1995 Nieinwazyjne sfigmomanometry — Część 2: Wymagania dodatkowe dotyczące sfigmomanometrów mechanicznych	—	
CEN	EN 1060-3:1997 Nieinwazyjne sfigmomanometry — Część 3: Wymagania dodatkowe dotyczące elektromechanicznych systemów do pomiaru ciśnienia krwi	—	
CEN	EN 1060-4:2004 Nieinwazyjne sfigmomanometry — Część 4: Metody badań w celu wyznaczenia ogólnej dokładności układu automatycznych nieinwazyjnych sfigmomanometrów	—	
CEN	EN 1089-3:2004 Butle do gazów — Znakowanie butli (z wyłączeniem LPG) — Część 3: Kod barwny	EN 1089-3:1997	Termin minął (31.10.2004)
CEN	EN 1174-1:1996 Sterylizacja wyrobów medycznych — Oznaczanie populacji drobnoustrojów na produkcji — Wymagania	—	
CEN	EN 1174-2:1996 Sterylizacja wyrobów medycznych — Oznaczanie populacji drobnoustrojów na produkcji — Wytyczne	—	
CEN	EN 1174-3:1996 Sterylizacja wyrobów medycznych — Oznaczanie populacji drobnoustrojów na produkcji — Przewodnik po sposobach walidacji metod mikrobiologicznych	—	
CEN	EN 1280-1:1997 Kodowane systemy napełniania parowników anestezjologicznych — Część 1: Systemy napełniania o kodzie prostokątnym	—	
	EN 1280-1:1997/A1:2000	Przypis 3	Termin minął (24.11.2000)
CEN	EN 1281-2:1995 Urządzenia do anestezji i oddychania — Łączniki stożkowe — Część 2: Gwintowane łączniki obciążeniowe (ISO 5356-2:1987 modified)	—	
CEN	EN 1282-2:2005 Sprzęt anestezjologiczny i oddechowy — Rurki tracheostomijne — Część 2: Rurki pediatryczne (ISO 5366-3:2001 modified)	EN 1282-2:1997	31.12.2005
CEN	EN 1422:1997 Sterylizatory do celów medycznych — Sterylizatory na tlenek etylenu — Wymagania i metody badania	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domnie- mania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 1618:1997 Cewniki inne niż wewnętrzznacyniowe. Metody badania wspólnych właściwości	—	
CEN	EN 1639:2004 Stomatologia — Wyroby medyczne dla stomatologii — Narzędzia	EN 1639:1996	Termin minął (31.12.2004)
CEN	EN 1640:2004 Stomatologia — Wyroby medyczne dla stomatologii — Sprzęt	EN 1640:1996	Termin minął (31.12.2004)
CEN	EN 1641:2004 Stomatologia — Wyroby medyczne dla stomatologii — Materiały	EN 1641:1996	Termin minął (31.12.2004)
CEN	EN 1642:2004 Stomatologia — Wyroby medyczne dla stomatologii — Wszczępy dentystyczne	EN 1642:1996	Termin minął (31.12.2004)
CEN	EN 1707:1996 Łączniki stożkowe o zbieżności 6 procent (Luer) do strzykawek, igieł i niektórych innych wyrobów medycznych — Łączniki z zamkiem	—	
CEN	EN 1782:1998 Rurki tchawicze i łączniki	—	
CEN	EN 1789:1999 Pojazdy medyczne i ich wyposażenie — Ambulanse drogowe	—	
	EN 1789:1999/A1:2003	Przypis 3	Termin minął (30.9.2003)
CEN	EN 1820:2005 Worki oddechowe do aparatów do znieczulenia (ISO 5362:2000, modified)	EN 1820:1997	31.12.2005
CEN	EN 1865:1999 Wymagania dotyczące noszy i innego sprzętu do przemieszczania pacjenta, stosowanego w ambulansach drogowych	—	
CEN	EN 1970:2000 Łóżka regulowane dla osób niepełnosprawnych — Wymagania i metody badań	—	
	EN 1970:2000/A1:2005	Przypis 3	30.9.2005
CEN	EN 1985:1998 Pomoce do chodzenia — Wymagania ogólne i metody badań	—	
CEN	EN ISO 4074:2002 Prezerwatywy lateksowe — Wymagania i metody badań (ISO 4074:2002)	EN 600:1996	31.8.2005
CEN	EN ISO 4135:2001 Wyposażenie do anestezji i oddychania — Słownictwo (ISO 4135:2001)	EN ISO 4135:1996	Termin minął (28.2.2002)



ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN ISO 5356-1:2004 Urządzenia do anestezji i oddychania — Łączniki stożkowe — Część 1: Stożki i gniazda (ISO 5356-1:2004)	EN 1281-1:1997	Termin minął (30.11.2004)
CEN	EN ISO 5366-1:2004 Urządzenia do anestezji i oddychania — Rurki tracheostomijne — Część 1: Rurki i łączniki do stosowania u osób dorosłych (ISO 5366-1:2000)	EN 1282-1:1996	Termin minął (31.1.2005)
CEN	EN ISO 7376:2003 Wyposażenie do anestezji i oddychania — Laryngoskopy do intubacji tracheostomijnej (ISO 7376:2003)	EN 1819:1997	Termin minął (30.6.2004)
CEN	EN ISO 7439:2002 Antykoncepcyjna wkładka wewnątrzmaciczna z miedzią — Wymagania i badania (ISO 7439:2002)	—	
CEN	EN ISO 7886-3:2005 Jałowe strzykawki iniekcyjne do jednorazowego użytku — Część 3: Automatycznie niezdatne po użyciu strzykawki do szczepienia ustaloną dawką (ISO 7886-3:2005)	—	
CEN	EN ISO 8185:1997 Nawilzacze do medycznego stosowania — Ogólne wymagania dotyczące układów nawilżania (ISO 8185:1997)	—	
CEN	EN ISO 8359:1996 Koncentraty tlenu do medycznego stosowania — Wymagania bezpieczeństwa (ISO 8359:1996)	—	
CEN	EN ISO 8835-4:2004 Wziewne systemy znieczulające — Część 4: Urządzenia dostarczające pary środków anestetycznych (ISO 8835-4:2004)	—	
CEN	EN ISO 8835-5:2004 Wziewne systemy znieczulające — Część 5: Respiratory w aparacie do znieczulenia (ISO 8835-5:2004)	—	
	EN ISO 8835-5:2004/AC:2004		
CEN	EN ISO 9360-1:2000 Urządzenia do anestezji i oddychania — Wymienniki ciepła i wilgoci (HME) do nawilżania gazów oddechowych u ludzi — Część 1: HME używane z minimalną objętością oddechową 250 ml (ISO 9360-1:2000)	—	
CEN	EN ISO 9360-2:2002 Urządzenia do anestezji i oddychania — Wymienniki ciepła i wilgoci (HME) do nawilżania gazów oddechowych u ludzi — Część 2: HME używane w tracheostomii u pacjentów z minimalną pojemnością oddechową 250 ml (ISO 9360-2:2001)	—	
CEN	EN ISO 9713:2004 Implanty neurochirurgiczne — Samozamykalne wewnątrzczaszkowe klipsy do tętniaków (ISO 9713:2002)	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domnie- mania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN ISO 9919:2005 Elektryczne wyposażenie medyczne — Szczegółne wymagania dotyczące podstaw bezpieczeństwa i zasadniczych parametrów wyposażenia pulsoksymetrów do medycznego stosowania (ISO 9919:2005)	EN 865:1997	30.9.2005
CEN	EN ISO 10079-1:1999 Medyczne urządzenia odsysające — Część 1: Urządzenia odsysające zasilane elektrycznie — Wymagania bezpieczeństwa (ISO 10079-1:1999)	EN ISO 10079-1:1996	Termin minął (29.2.2000)
CEN	EN ISO 10079-2:1999 Medyczne urządzenia odsysające — Część 2: Urządzenia odsysające napędzane ręcznie (ISO 10079-2:1999)	EN ISO 10079-2:1996	Termin minął (29.2.2000)
CEN	EN ISO 10079-3:1999 Medyczne urządzenia odsysające — Część 3: Urządzenia odsysające zasilane próżniowo lub ciśnieniowo (ISO 10079-3:1999)	EN ISO 10079-3:1996	Termin minął (29.2.2000)
CEN	EN ISO 10535:1998 Podnośniki do przemieszczania osób niepełnosprawnych — Wymagania i metody badań (ISO 10535:1998)	—	
CEN	EN ISO 10555-1:1996 Jałowe cewniki wewnętrzznacyniowe do jednorazowego użytku — Część 1: Wymagania ogólne (ISO 10555-1:1995)	—	
	EN ISO 10555-1:1996/A1:1999	Przypis 3	Termin minął (31.1.2000)
	EN ISO 10555-1:1996/A2:2004	Przypis 3	Termin minął (30.11.2004)
CEN	EN ISO 10651-2:2004 Wentylatory płucne do medycznego stosowania — Wymagania szczegółowe dotyczące podstawowego bezpieczeństwa i zasadniczego działania — Część 2: Wentylatory do domowej opieki dla pacjentów stale korzystających z wentylatora (ISO 10651-2:2004)	EN 794-2:1997	Termin minął (31.1.2005)
CEN	EN ISO 10651-4:2002 Wentylatory płucne — Część 4: Wymagania szczegółowe dotyczące resuscytatorów obsługiwanych ręcznie (ISO 10651-4:2002)	—	
CEN	EN ISO 10651-6:2004 Wentylatory płucne do medycznego stosowania — Wymagania szczegółowe dotyczące podstawowego bezpieczeństwa i zasadniczego działania — Część 6: Wentylatory do domowej opieki, urządzenia wspomagające (ISO 10651-6:2004)	—	
CEN	EN ISO 10993-1:2003 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 1: Ocena i badanie (ISO 10993-1:2003)	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domnie- mania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN ISO 10993-3:2003 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 3: Badania genotoksyczności, rakotwórczości i toksycznego wpływu na rozrodczość (ISO 10993-3:2003)	EN 30993-3:1993	Termin minął (30.4.2004)
CEN	EN ISO 10993-4:2002 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 4: Wybór badań dla interakcji z krwią (ISO 10993-4:2002)	EN 30993-4:1993	Termin minął (30.4.2003)
CEN	EN ISO 10993-5:1999 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Badania cytotoksyczności in vitro (ISO 10993-5:1999)	EN 30993-5:1994	Termin minął (30.11.1999)
CEN	EN ISO 10993-7:1995 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 7: Pozostałości po sterylizacji tlenkiem etylenu (ISO 10993-7:1995)	—	
CEN	EN ISO 10993-9:1999 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 9: Ramowy plan identyfikacji i oznaczania ilościowego potencjalnych produktów degradacji (ISO 10993-9:1999)	—	
CEN	EN ISO 10993-10:2002 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 10: Metody badania działania drażniącego i nadwrażliwości typu opóźnionego (ISO 10993-10:2002)	EN ISO 10993-10:1995	Termin minął (31.3.2003)
CEN	EN ISO 10993-11:1995 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Badania toksyczności ogólnoustrojowej (ISO 10993-11:1993)	—	
CEN	EN ISO 10993-12:2004 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 12: Przygotowanie próbki i materiałów odniesienia (ISO 10993-12:2002)	EN ISO 10993-12:1996	Termin minął (31.5.2005)
CEN	EN ISO 10993-13:1998 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 13: Identyfikacja i oznaczanie ilościowe produktów degradacji wyrobów medycznych z polimerów (ISO 10993-13:1998)	—	
CEN	EN ISO 10993-14:2001 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 14: Identyfikacja i oznaczanie ilościowe produktów degradacji ceramiki (ISO 10993-14:2001)	—	
CEN	EN ISO 10993-15:2000 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 15: Identyfikacja i oznaczanie ilościowe produktów degradacji metali i stopów (ISO 10993-15:2000)	—	
CEN	EN ISO 10993-16:1997 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 16: Projektowanie badań toksykokinetycznych produktów degradacji i substancji wymywalnych (ISO 10993-16:1997)	—	
CEN	EN ISO 10993-17:2002 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Część 17: Ustalenie dozwolonych granic dotyczących wymywalnych substancji (ISO 10993-17:2002)	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domnie- mania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN ISO 11197:2004 Jednostki zaopatrzenia medycznego (ISO 11197:2004)	EN 793:1997	Termin minął (30.6.2005)
CEN	EN ISO 11990:2003 Optyka i przyrządy optyczne — Lasery i sprzęt laserowy — Wyznaczanie odporności trzonów rurek dotchawiczych na promieniowanie laserowe (ISO 11990:2003)	EN ISO 11990:1999	Termin minął (31.10.2003)
CEN	EN 12006-1:1999 Nieaktywne implanty chirurgiczne — Wymagania szczególne dla implantów sercowych i naczyniowych — Część 1: Protezy zastawek serca	—	
CEN	EN 12006-2:1998 Nieaktywne implanty chirurgiczne — Wymagania szczególne dla implantów sercowych i naczyniowych — Część 2: Protezy naczyniowe, w tym protezy połączone z zastawką serca	—	
CEN	EN 12006-3:1998 Nieaktywne implanty chirurgiczne — Wymagania szczególne dla implantów sercowych i naczyniowych — Część 3: Wyroby wewnątrznaczyniowe	—	
CEN	EN 12010:1998 Nieaktywne implanty chirurgiczne — Implanty zastępujące stawy — Wymagania szczególne	—	
CEN	EN 12011:1998 Narzędzia stosowane przy wszczepianiu nieaktywnych implantów chirurgicznych — Wymagania ogólne	—	
CEN	EN 12182:1999 Pomoce techniczne dla osób niepełnosprawnych — Wymagania ogólne i metody badań	—	
CEN	EN 12183:1999 Wózki inwalidzkie napędzane ręcznie — Wymagania i metody badań	—	
CEN	EN 12184:1999 Wózki inwalidzkie i skutery z napędem elektrycznym oraz ich zasilacze — Wymagania i metody badań	—	
CEN	EN 12218:1998 Systemy szynowe do podtrzymywania wyposażenia medycznego	—	
CEN	EN 12218:1998/A1:2002	Przypis 3	Termin minął (31.10.2002)
CEN	EN 12322:1999 Wyroby medyczne do diagnostyki in vitro — Pożywki mikrobiologiczne — Kryteria oceny działania pożywek mikrobiologicznych	—	
CEN	EN 12322:1999/A1:2001	Przypis 3	Termin minął (30.4.2002)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 12342:1998 Rurki oddechowe przeznaczone do stosowania z aparatami do narkozy i pompami oddechowymi	—	
CEN	EN 12442-1:2000 Tkanki zwierzęce i ich pochodne wykorzystywane do produkcji wyrobów medycznych — Część 1: Analiza ryzyka i zarządzanie ryzykiem	—	
CEN	EN 12442-2:2000 Tkanki zwierzęce i ich pochodne wykorzystywane do produkcji wyrobów medycznych — Część 2: Nadzór nad źródłem pochodzenia, pobieraniem i obchodzeniem się	—	
CEN	EN 12442-3:2000 Tkanki zwierzęce i ich pochodne wykorzystywane do produkcji wyrobów medycznych — Część 3: Walidacja eliminacji i/lub inaktywacji wirusów i czynników pasażowalnych	—	
CEN	EN 12470-1:2000 Termometry lekarskie — Część 1: Termometry szklane z urządzeniem maksymalnym, napełniane cieczą metaliczną	—	
CEN	EN 12470-2:2000 Termometry lekarskie — Część 2: Termometry zmiennofazowe (matryca punktowa)	—	
CEN	EN 12470-3:2000 Termometry lekarskie — Część 3: Termometry elektryczne kompaktowe z urządzeniem maksymalnym (nieprognozujące i prognozujące)	—	
CEN	EN 12470-4:2000 Termometry lekarskie — Część 4: Termometry elektryczne do pomiarów ciągłych	—	
CEN	EN 12470-5:2003 Termometry lekarskie — Część 5: Termometry do uszu działające na podczerwień (z urządzeniem maksymalnym)	—	
CEN	EN 12523:1999 Zewnętrzne protezy i ortezy kończyn — Wymagania i metody badań	—	
CEN	EN 12563:1998 Nieaktywne implanty chirurgiczne — Implanty zastępujące stawy — Wymagania specyficzne dotyczące implantów zastępujących stawy biodrowe	—	
CEN	EN 12564:1998 Nieaktywne implanty chirurgiczne — Implanty zastępujące stawy — Wymagania specyficzne dotyczące implantów zastępujących stawy kolanowe	—	
CEN	EN ISO 12870:2004 Optyka oftalmiczna — Oprawy okularowe — Wymagania i metody badań (ISO 12870:2004)	EN ISO 12870:1997	Termin minął (28.2.2005)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domnie- mania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 13014:2000 Połączenia rurek do pobierania próbek gazów w urządzeniach anestetycznych i respiratorach	—	
CEN	EN 13060:2004 Małe sterylizatory parowe	—	
CEN	EN 13220:1998 Urządzenia do pomiaru przepływu do połączenia z jednostkami końcowymi systemów rurociągowych gazów medycznych	—	
CEN	EN 13221:2000 Wysokociśnieniowe elastyczne połączenia do stosowania z gazami medycznymi	—	
CEN	EN 13328-1:2001 Filtry układów oddechowych stosowanych w anestezji i do sztucznego oddychania — Część 1: Metoda oceny skuteczności filtracji z użyciem roztworu soli	—	
CEN	EN 13328-2:2002 Filtry układów oddechowych stosowanych w anestezji i do sztucznego oddychania — Część 2: Elementy niefiltrujące	—	
	EN 13328-2:2002/A1:2003	Przypis 3	Termin minął (30.6.2004)
CEN	EN ISO 13485:2003 Wyroby medyczne — Systemy zarządzania jakością — Wymagania dla celów przepisów prawnych (ISO 13485:2003)	EN ISO 13488:2000 EN ISO 13485:2000	31.7.2006
CEN	EN 13503-8:2000 Implanty oftalmiczne — Soczewki wszczepialne — Część 8: Wymagania podstawowe (ISO 11979-8:1999, modified)	—	
CEN	EN 13544-1:2001 Sprzęt oddechowy do terapii — Część 1: Systemy rozpylające i ich elementy	—	
	EN 13544-1:2001/A1:2004	Przypis 3	Termin minął (31.12.2004)
CEN	EN 13544-2:2002 Sprzęt oddechowy do terapii — Część 2: Przewody i połączenia	—	
CEN	EN 13544-3:2001 Sprzęt oddechowy do terapii — Część 3: Urządzenia do pobierania powietrza	—	
CEN	EN 13624:2003 Chemiczne środki dezynfekcyjne i antyseptyczne — Ilościowe zawiesinowe badanie w celu oceny działania grzybobójczego chemicznych środków dezynfekcyjnych przeznaczonych do narzędzi używanych w medycynie — Metoda badania i wymagania (faza 2, etap 1)	—	
CEN	EN 13718-1:2002 Środki transportu medycznego powietrznego, wodnego i terenowego — Część 1: Wymagania dotyczące interfejsów wyrobów medycznych zapewniające ciągłość opieki nad pacjentem	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 13718-2:2002 Środki transportu medycznego powietrznego, wodnego i terenowego — Część 2: Wymagania eksploatacyjne i techniczne zapewniające ciągłość opieki nad pacjentem	—	
CEN	EN 13726-1:2002 Metody badania bezpośrednich opatrunków ran — Część 1: Aspekty dotyczące chłonności	—	
CEN	EN 13726-2:2002 Metody badania bezpośrednich opatrunków ran — Część 2: Transmisja pary wilgoci przez opatrunki z folią półprzepuszczalną	—	
CEN	EN 13727:2003 Chemiczne środki dezynfekcyjne i antyseptyczne — Ilościowe zawiesinowe badanie w celu oceny działania bakteriobójczego chemicznych środków dezynfekcyjnych przeznaczonych do narzędzi używanych w medycynie — Metoda badania i wymagania (faza 2, etap 1)	—	
CEN	EN 13795-1:2002 Obłożenia chirurgiczne, fartuchy chirurgiczne i odzież dla bloków operacyjnych, stosowane jako wyroby medyczne dla pacjentów, personelu medycznego i wyposażenia — Część 1: Wymagania ogólne dotyczące wytwarzania i przetwarzania oraz wyrobów	—	
CEN	EN 13795-2:2004 Obłożenia chirurgiczne, fartuchy chirurgiczne i odzież dla bloków operacyjnych, stosowane jako wyroby medyczne dla pacjentów, personelu medycznego i wyposażenia — Część 2: Metody badań	—	
CEN	EN 13824:2004 Sterylizacja wyrobów medycznych — Postępowanie aseptyczne z płynnymi wyrobami medycznymi — Wymagania	—	
CEN	EN 13826:2003 Przepływomierze szczytowych wartości przepływu oddechowego	—	
CEN	EN 13867:2002 Koncentraty dla hemodializy i związanych terapii	—	
CEN	EN 13976-1:2003 Systemy ratunkowe — Transport inkubatorów — Część 1: Warunki dotyczące interfejsu	—	
CEN	EN 13976-2:2003 Systemy ratunkowe — Transport inkubatorów — Część 2: Wymagania dotyczące systemu	—	
CEN	EN 14079:2003 Nieaktywne wyroby medyczne — Wymagania funkcjonalne i metody badań dotyczące gazy higroskopijnej z bawełny i mieszanek bawełny z wiskozą	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domnie- mania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN ISO 14155-1:2003 Badania kliniczne wyrobów medycznych przeznaczonych dla ludzi — Część 1: Ogólne wymagania (ISO 14155-1:2003)	EN 540:1993	Termin minął (31.8.2003)
CEN	EN ISO 14155-2:2003 Badania kliniczne wyrobów medycznych przeznaczonych dla ludzi — Część 2: Plany badania klinicznego (ISO 14155-2:2003)	—	
CEN	EN ISO 14160:1998 Sterylizacja wyrobów medycznych jednorazowego użytku zawierających materiały pochodzenia zwierzęcego — Walidacja i rutynowa kontrola sterylizacji cieplnymi chemicznymi środkami sterylizującymi (ISO 14160:1998)	—	
CEN	EN 14180:2003 Sterylizatory do celów medycznych — Sterylizatory na niskotemperaturową parę wodną i formaldehyd — Wymagania i badanie	—	
CEN	EN 14299:2004 Nieaktywne implanty chirurgiczne — Wymagania szczególne dotyczące implantów sercowych i naczyniowych — Specyficzne wymagania dla stentów tętniczych	—	
CEN	EN 14348:2005 Chemiczne środki dezynfekcyjne i antyseptyczne — Ilościowa zawiesinowa metoda określania prątkobójczego działania chemicznych środków dezynfekcyjnych i antyseptycznych stosowanych w obszarze medycznym, w tym środków do dezynfekcji narzędzi — Metoda badań	—	
CEN	EN ISO 14408:2005 Rurki dotchawicze zaprojektowane dla chirurgii laserowej — Wymagania dotyczące znakowania i informacji towarzyszących (ISO 14408:2005)	—	
CEN	EN ISO 14534:2002 Optyka oftalmiczna — Soczewki kontaktowe i produkty do konserwacji soczewki kontaktowej — Wymagania podstawowe (ISO 14534:2002)	EN ISO 14534:1997	Termin minął (31.12.2002)
CEN	EN ISO 14602:1998 Nieaktywne implanty chirurgiczne — Implanty służące do osteosyntezy — Wymagania szczegółowe (ISO 14602:1998)	—	
CEN	EN ISO 14630:2005 Nieaktywne implanty chirurgiczne — Wymagania ogólne (ISO 14630:2005)	EN ISO 14630:1997	30.11.2005
CEN	EN ISO 14889:2003 Optyka oftalmiczna — Soczewki okularowe — Wymagania podstawowe dotyczące gotowych soczewek nie okrojonych (ISO 14889:2003)	EN ISO 14889:1997	Termin minął (30.11.2003)
CEN	EN ISO 14937:2000 Sterylizacja produktów stosowanych w ochronie zdrowia — Ogólne wymagania dotyczące charakterystyki czynnika sterylizującego oraz opracowania, walidacji i rutynowej kontroli procesu sterylizacji wyrobów medycznych (ISO 14937:2000)	—	



ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN ISO 14971:2000 Wyroby medyczne — Zastosowanie zarządzania ryzykiem do wyrobów medycznych (ISO 14971:2000)	EN 1441:1997	Termin minął (31.3.2004)
	EN ISO 14971:2000/A1:2003	Przypis 3	Termin minął (31.3.2004)
CEN	EN ISO 15001:2004 Urządzenia anestetyczne i respiratory — Przydatność do stosowania z tlenem (ISO 15001:2003)	—	
CEN	EN ISO 15004:1997 Przyrządy oftalmiczne — Podstawowe wymagania i metody badań (ISO 15004:1997)	—	
CEN	EN ISO 15225:2000 Nazewnictwo — Specyfikacja systemu nazewnictwa dotyczącego wyrobów medycznych do celów wymiany danych objętych przepisami (ISO 15225:2000)	—	
	EN ISO 15225:2000/A1:2004	Przypis 3	Termin minął (31.8.2004)
CEN	EN ISO 15747:2005 Pojemniki z tworzyw sztucznych na płyny do iniekcji dożylnych (ISO 15747:2003)	—	
CEN	EN ISO 17510-1:2002 Leczenie bezdechu występującego w czasie snu — Część 1: Urządzenia do leczenia bezdechu występującego w czasie snu (ISO 17510-1:2002)	—	
CEN	EN ISO 17510-2:2003 Leczenie bezdechu występującego w czasie snu — Część 2: Maski i wyposażenie do nakładania (ISO 17510-2:2003)	—	
CEN	EN ISO 17664:2004 Sterylizacja wyrobów medycznych — Informacje dostarczane przez wytwórcę odnoszące się do procesu ponownej sterylizacji wyrobów medycznych (ISO 17664:2004)	—	
CEN	EN ISO 18777:2005 Przenośne systemy ciekłego tlenu do medycznego stosowania — Wymagania szczegółowe (ISO 18777:2005)	—	
CEN	EN ISO 18778:2005 Sprzęt oddechowy — Monitory dla niemowląt — Wymagania szczegółowe (ISO 18778:2005)	—	
CEN	EN ISO 18779:2005 Urządzenia medyczne do przechowywania tlenu i mieszanin tlenu — Wymagania szczegółowe (ISO 18779:2005)	—	
CEN	EN 20594-1:1993 Łączniki stożkowe o zbieżności 6 procent (Luer) do strzykawek, igieł i niektórych innych wyrobów medycznych — Część 1: Wymagania ogólne (ISO 594-1:1986)	—	
	EN 20594-1:1993/A1:1997	Przypis 3	Termin minął (31.5.1998)

ESO <sup>(1)</sup>	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN ISO 21647:2004 Elektryczne wyposażenie medyczne — Szczególne wymagania dotyczące podstaw bezpieczeństwa i zasadniczych parametrów monitorów gazów oddechowych (ISO 21647:2004)	EN ISO 11196:1997 EN 12598:1999	Termin minął (31.5.2005)
CEN	EN ISO 22612:2005 Odzież do ochrony przed czynnikami zakaźnymi — Metoda badania odporności na przenikanie drobnoustrojów na sucho (ISO 22612:2005)	—	
CEN	EN 27740:1992 Narzędzia chirurgiczne — Skalpele z wymiennymi ostrzami — Wymiary przyłączeniowe (ISO 7740:1985)	—	
	EN 27740:1992/A1:1997	Przypis 3	Termin minął (31.5.1998)
CEN	EN 30993-6:1994 Biologiczna ocena wyrobów medycznych — Badania miejscowej reakcji po implantacji (ISO 10993-6:1994)	—	
CEN	EN 46003:1999 Systemy jakości — Urządzenia medyczne — Szczegółowe wymagania stosowania EN ISO 9003	—	

<sup>(1)</sup> ESO: Europejskie organizacje normalizacyjne:

- CEN — Europejski Komitet Normalizacyjny: rue de Stassart 36, B-1050 Brussels, Tel. (32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)
- CENELEC — Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki: rue de Stassart 35, B-1050 Brussels, Tel. (32-2) 519 68 71; fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)
- ETSI — Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, Tel. (33) 492 94 42 00; fax (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

Przypis 1 Data ustania domniemania zgodności jest zasadniczo datą wycofania („dw”) określoną przez europejskie organizacje normalizacyjne. Zwraca się jednak uwagę użytkowników tych norm na fakt, że w niektórych szczególnych przypadkach data ustania i data domniemania mogą nie być tożsame.

Przypis 3 W przypadku zmian, normą, do której dokonuje się odniesienia jest EN CCCC:YYYY, z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, oraz nowa przytoczona zmiana. Zastąpiona norma (kolumna 3) składa się zatem z EN CCCC:YYYY z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, ale nowa przytoczona zmiana nie wchodzi w jej skład. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z wymogami zasadniczymi dyrektywy.

#### UWAGA:

- Wszelkie informacje na temat dostępności norm można uzyskać w europejskich organizacjach normalizacyjnych lub w krajowych organach normalizacyjnych, których lista znajduje się w załączniku do dyrektywy 98/34/WE <sup>(1)</sup> Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienionej dyrektywą 98/48/WE <sup>(2)</sup>.
- Publikacja odniesień w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie oznacza, że normy są dostępne we wszystkich językach Wspólnoty.

Więcej informacji na temat zharmonizowanych norm można uzyskać pod następującym adresem:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 18.

**Komunikat Komisji w ramach realizacji 98/79/WE**

(2005/C 240/03)

**(Tekst mający znaczenie dla EOG)***(Publikacja tytułów i odniesień do norm zharmonizowanych na mocy dyrektywy)*

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 375:2001 Informacja załączana przez wytwórcę do odczynników do diagnostyki in vitro stosowanych profesjonalnie	—	
CEN	EN 376:2002 Informacja załączana przez wytwórcę do odczynników do diagnostyki in vitro stosowanych do samokontroli wykonywanej przez pacjenta	—	
CEN	EN 556-1:2001 Sterylizacja wyrobów medycznych — Wymagania dotyczące wyrobów medycznych określanych jako „STERYLNE” — Część 1: Wymagania dotyczące finalnie sterylizowanych wyrobów medycznych	—	
CEN	EN 591:2001 Instrukcje użycia przyrządów do diagnostyki in vitro stosowanych profesjonalnie	—	
CEN	EN 592:2002 Instrukcja użycia przyrządów do diagnostyki in vitro stosowanych do samokontroli wykonywanej przez pacjenta	—	
CEN	EN 794-1:1997 Pompy oddechowe — Część 1: Szczegółowe wymagania dla pomp oddechowych stosowanych w intensywnej terapii  EN 794-1:1997/A1:2000	—  Przypis 3	Termin minął (31.5.2001)
CEN	EN 980:2003 Symbole graficzne stosowane do etykietowania wyrobów medycznych	EN 980:1996	Termin minął (31.10.2003)
CEN	EN 1280-1:1997 Kodowane systemy napełniania parowników anestetycznych — Część 1: Systemy napełniania o kodzie prostokątnym  EN 1280-1:1997/A1:2000	—  Przypis 3	Termin minął (24.11.2000)
CEN	EN ISO 4135:2001 Wyposażenie do anestezji i oddychania — Słownictwo (ISO 4135:2001)	—	
CEN	EN 12286:1998 Wyroby medyczne do diagnostyki in vitro — Pomiar wielkości w próbkach pochodzenia biologicznego — Prezentacja referencyjnych procedur pomiarowych  EN 12286:1998/A1:2000	—  Przypis 3	Termin minął (24.11.2000)

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN 12287:1999 Wyroby medyczne do diagnostyki in vitro — Pomiar wielkości w próbkach pochodzenia biologicznego — Opis materiałów referencyjnych	—	
CEN	EN 12322:1999 Wyroby medyczne do diagnostyki in vitro — Pożywki mikrobiologiczne — Kryteria oceny działania pożywek mikrobiologicznych  EN 12322:1999/A1:2001	—  Przypis 3	Termin minął (30.4.2002)
CEN	EN ISO 13485:2003 Wyroby medyczne — Systemy zarządzania jakością — Wymagania dla celów przepisów prawnych (ISO 13485:2003)	EN ISO 13485:2000 EN ISO 13488:2000	31.7.2006
CEN	EN 13532:2002 Wymagania ogólne dla przyrządów medycznych do diagnostyki in vitro stosowanych do samokontroli wykonywanej przez pacjenta	—	
CEN	EN 13612:2002 Ocena eksploatacyjna medycznych wyrobów do diagnostyki in vitro	—	
CEN	EN 13640:2002 Badanie trwałości odczynników do diagnostyki in vitro	—	
CEN	EN 13641:2002 Eliminacja lub redukcja ryzyka zakażenia związanego z odczynnikami do diagnostyki in vitro	—	
CEN	EN 13975:2003 Procedury pobierania próbek używane do badań dopuszczających wyroby medyczne do diagnostyki in vitro — Aspekty statystyczne	—	
CEN	EN 14254:2004 Wyroby medyczne do diagnostyki in vitro — Pojemniki jednorazowego użycia do zbioru próbek pochodzących od ludzi, innych niż krew	—	
CEN	EN 14820:2004 Pojemniki jednorazowe do pobierania próbek krwi żyłnej od ludzi	—	
CEN	EN ISO 14937:2000 Sterylizacja produktów stosowanych w ochronie zdrowia — Ogólne wymagania dotyczące charakterystyki czynnika sterylizującego oraz opracowania, walidacji i rutynowej kontroli procesu sterylizacji wyrobów medycznych (ISO 14937:2000)	—	
CEN	EN ISO 14971:2000 Wyroby medyczne — Zastosowanie zarządzania ryzykiem do wyrobów medycznych (ISO 14971:2000)  EN ISO 14971:2000/A1:2003	—  Przypis 3	Termin minął (31.3.2004)
CEN	EN ISO 15197:2003 Systemy badań do diagnostyki in vitro — Wymagania dotyczące systemów monitorujących poziom glukozy we krwi do samokontroli wykonywanej przez pacjenta w trakcie leczenia cukrzycy (ISO 15197:2003)	—	

ESO (*)	Odniesienie i tytuł normy zharmonizowanej (oraz dokument referencyjny)	Odniesienie do normy zastąpionej	Data ustania domniemania zgodności normy zastąpionej Przypis 1
CEN	EN ISO 15225:2000 Nazewnictwo — Specyfikacja systemu nazewnictwa dotyczącego wyrobów medycznych do celów wymiany danych objętych przepisami (ISO 15225:2000)	—	
CEN	EN ISO 17511:2003 Wyroby medyczne do diagnostyki in vitro — Oznaczenia ilościowe w próbkach biologicznych — Metrologiczna zgodność z wzorcami wartości wyznaczonych dla materiałów kalibracyjnych i kontrolnych (ISO 17511:2003)	—	
CEN	EN ISO 18153:2003 Wyroby medyczne do diagnostyki in vitro — Oznaczenia ilościowe w próbkach biologicznych — Metrologiczna zgodność z wzorcami wartości koncentracji katalitycznej enzymów wyznaczonych dla materiałów kalibracyjnych i kontrolnych (ISO 18153:2003)	—	

(\*) ESO: Europejskie organizacje normalizacyjne:

— CEN — Europejski Komitet Normalizacyjny: rue de Stassart 36, B-1050 Brussels, Tel. (32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— CENELEC — Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki: rue de Stassart 35, B-1050 Brussels, Tel. (32-2) 519 68 71; fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI — Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, Tel. (33) 492 94 42 00; fax (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

Przypis 1 Data ustania domniemania zgodności jest zasadniczo datą wycofania („dw”) określoną przez europejskie organizacje normalizacyjne. Zwraca się jednak uwagę użytkowników tych norm na fakt, że w niektórych szczególnych przypadkach data ustania i data domniemania mogą nie być tożsame.

Przypis 3 W przypadku zmian, normą, do której dokonuje się odniesienia jest EN CCCC:YYYY, z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, oraz nowa przytoczona zmiana. Zastąpiona norma (kolumna 3) składa się zatem z EN CCCC:YYYY z wcześniejszymi zmianami, o ile takie miały miejsce, ale nowa przytoczona zmiana nie wchodzi w jej skład. W określonym dniu ustaje domniemanie zgodności normy zastąpionej z wymogami zasadniczymi dyrektywy.

#### UWAGA:

— Wszelkie informacje na temat dostępności norm można uzyskać w europejskich organizacjach normalizacyjnych lub w krajowych organach normalizacyjnych, których lista znajduje się w załączniku do dyrektywy 98/34/WE (\*) Parlamentu Europejskiego i Rady, zmienionej dyrektywą 98/48/WE (?).

— Publikacja odniesień w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* nie oznacza, że normy są dostępne we wszystkich językach Wspólnoty.

Więcej informacji na temat zharmonizowanych norm można uzyskać pod następującym adresem:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

(\*) Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37.

(?) Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 18.

**Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**  
**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(2005/C 240/04)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

**Data przyjęcia decyzji:** 20.4.2005

**Państwo Członkowskie:** Francja

**Nr pomocy:** E 10/2005

**Tytuł:** Opłaty licencyjne za prawa do transmisji radiodfuzyjnej — Francja

**Cel:** Finansowanie radiofonii i telewizji publicznej: France Télévision

**Podstawa prawna:** Loi n° 49-1032 du 30 juillet 1949

**Budżet:** Kwota zmienna z roku na rok

**Czas:** Wyżej wymieniony przepis stanowi podstawę ciągłego finansowania radiofonii i telewizji publicznej powierzonej France Télévision

**Inne informacje:** Decyzja Komisji uznająca, że pomoc przyznana France Télévision stanowi istniejącą pomoc państwa w rozumieniu art. 1 lit. b) rozporządzenia proceduralnego 659/99. Na żądanie Komisji władze francuskie zobowiązały się do wprowadzenia pewnych zmian w programie finansowania francuskiej radiofonii i telewizji publicznej tak, by zapewnić jego zgodność ze wspólnym rynkiem

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

[http://europa.eu.int/comm/secretariat\\_general/sgb/state\\_aids/](http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/)

**Data przyjęcia decyzji:** 30.3.2005

**Państwo Członkowskie:** Luksemburg

**Nr pomocy:** N 205 C/2004 i N 205 D/2004

**Tytuł:** Ustawa ramowa w sprawie pomocy dla małych i średnich przedsiębiorstw

**Cel:** Ochrona środowiska; promocja działań BiR

**Podstawa prawna:** loi portant création d'un cadre général des régimes d'aides en faveur du secteur des classes moyennes»

**Budżet:** 1 mln EUR (środowisko) i 500 000 EUR (BiR)

**Intensywność lub kwota pomocy:**

— do 40 % oprócz premii na pomoc w dziedzinie środowiska,

— 100 % + 15 % na pomoc na przywrócenie jakości zanieczyszczonych obszarów,

— 25 %, 50 % i 75 % na pomoc na badania naukowe w zależności od etapu badań, oprócz premii

**Czas trwania:** 6 lat

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

[http://europa.eu.int/comm/secretariat\\_general/sgb/state\\_aids/](http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/)

**Data przyjęcia decyzji:** 20.4.2004

**Państwo Członkowskie:** Zjednoczone Królestwo

**Nr pomocy:** N 206/2003

**Tytuł:** Dotacja na transport drogą wodną (Waterborne Freight Grant — WFG)

**Cel:** Wspieranie zamiany środków transportu w transporcie towarowym z drogowych na wodne poprzez objęcie pomocą nowych/już istniejących usług przewozów przybrzeżnych, morskich na krótkich trasach oraz przewozów śródlądowych pod warunkiem, iż nie generują one transportu ciężarowego i stwarzają korzyści dla środowiska w Zjednoczonym Królestwie

**Podstawa prawna:** Transport Act 2000, section 272; Transport (Scotland) Act 2001, section 71

**Budżet:** Ogółem na rzecz Freight Facilities Grant Scheme (FFG) oraz Waterborne Freight Grant (WFG) przeznaczają się budżet w wysokości 60 mln GBP

**Czas trwania:** 6 lat

**Inne informacje:** Wymieniony program pomocy jest uzupełnieniem istniejącego programu Freight Facilities Grant (FFG) <sup>(1)</sup>

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

[http://europa.eu.int/comm/secretariat\\_general/sgb/state\\_aids/](http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/)

<sup>(1)</sup> N 649/2001 — UK — Freight Facilities Grant; decyzja Komisji z dnia 20.12.2001 r.

---

**Data przyjęcia decyzji:** 20.4.2004

**Państwo Członkowskie:** Francja

**Nr pomocy:** N 312/2003

**Tytuł:** Reforma metody finansowania Przemysłowych Ośrodków Technicznych (*Centres Techniques Industriels* — CTI) i Zawodowych Ośrodków Rozwoju Technicznego (*Centres Professionnels de Développement Technique* — CPDE)

**Cel:** Promowanie wyrobów mechanicznych, dóbr konsumpcyjnych i materiałów budowlanych (Dobra konsumpcyjne, wyroby mechaniczne i materiały budowlane)

**Podstawa prawna:** loi 2001-692 du 1<sup>er</sup> août 2001 et loi de finance annuelle

**Czas trwania:** Od daty zatwierdzenia przez Komisję do 31 grudnia 2004 r.

**Inne informacje:** Beneficjent: CTI i CPDE w sektorze dóbr konsumpcyjnych, mechaniki i materiałów budowlanych

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

[http://europa.eu.int/comm/secretariat\\_general/sgb/state\\_aids/](http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/)

---

**Data przyjęcia decyzji:** 3.3.2005

**Państwo Członkowskie:** Niemcy (Saksonia)

**Nr pomocy:** N 548/04

**Tytuł:** Pomoc na rozwój nowych lub nowatorskich produktów i metod w Wolnym Państwie Saksonii — Przedłużenie programu pomocy NN 32/98

**Cel:** BiR

**Podstawa prawna:**

Förderrichtlinie des Sächsischen Staatsministeriums für Wirtschaft und Arbeit über die Gewährung von Zuwendungen für Projekte zur Entwicklung neuer oder neuartiger Produkte und Verfahren im Freistaat Sachsen (Einzelbetriebliche Projektförderung) vom 7. Februar 2001;

Vorläufige Sächsische Haushaltsordnung (SäHo) vom 19. Dezember 1990;

Vorläufige Verwaltungsvorschrift zu §§ 23, 44 SäHo

**Budżet:** 225 mln EUR

**Intensywność lub kwota pomocy:** 50 % na badania przemysłowe; 25 % na rozwój przedkonkurencyjny; oraz 10 % premia dla MŚP (gdzie stosowne), oraz 10 % premia za efektywną współpracę pomiędzy publicznymi instytucjami i firmami BiR

**Czas trwania:** 1.1.2005 — 31.12.2009

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

[http://europa.eu.int/comm/secretariat\\_general/sgb/state\\_aids/](http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/)

---

**Data przyjęcia decyzji:** 21.6.2005

**Państwo Członkowskie:** Włochy

**Nr Pomocy:** N 582/04

**Tytuł:** Pomocy państwa na promocję biopaliw/korzyści podatkowe

**Cel:** Ochrona środowiska

**Podstawa prawna:** Art. 21 par. 6 del Decreto Legislativo 25 ottobre 1995 n. 504; legge del 30.12.2004 n. 311 (finanziaria 2005)

**Intensywność lub kwota pomocy:** EUR 561 267 000

**Czas trwania:** Do 30.6.2010

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

[http://europa.eu.int/comm/secretariat\\_general/sgb/state\\_aids/](http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/)

---

**Data przyjęcia decyzji:** 14.7.2004

**Państwo Członkowskie:** Zjednoczone Królestwo (Walia)

**Nr pomocy:** N 597/2003

**Tytuł:** Program pomocy dla sektora pozyskiwania energii z drewna

**Cel (sektor):** Celem programu jest promowanie wykorzystania drewna jako odnawialnego źródła energii w Walii. Finansuje on projekty, które wspierają formowanie się rynku paliwa drzewnego w Walii

**Podstawa prawna:** 1967 Forestry Act

**Budżet:** 6 mln GBP (9 mln EUR) na cały czas trwania programu

**Intensywność lub kwota pomocy:** Do 40 % kosztów kwalifikowanych wraz z premią w wysokości 5 % w regionach objętych art. 87 ust. 3 lit. c) i 10 % w regionach objętych art. 87 ust. 3 lit. a). Można dodać dalsze 10 % dla MŚP

**Czas trwania:** 3 lata (do września 2007 r.)

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

[http://europa.eu.int/comm/secretariat\\_general/sgb/state\\_aids/](http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/)

**Data przyjęcia decyzji:** 3.5.2005

**Państwo Członkowskie:** Belgia (Region flamandzki)

**Nr pomocy:** N 608/2004

**Tytuł:** świadectwa elektrociepłownicze

**Cel:** Ochrona środowiska naturalnego (Energia)

**Podstawa prawna:** Besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 2004 houdende de openbaredienstverplichting ter bevordering van de elektriciteitsopwekking in kwalitatieve warmtekrachtinstallaties

**Intensywność lub kwota pomocy:** Środek nie stanowi pomocy

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

[http://europa.eu.int/comm/secretariat\\_general/sgb/state\\_aids/](http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/)



**Publikacja wniosku o rejestrację w znaczeniu art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych**

(2005/C 240/05)

Niniejsza publikacja daje prawo do wyrażenia sprzeciwu w znaczeniu art. 7 i art. 12d wymienionego rozporządzenia. Każdy sprzeciw wobec tego wniosku musi być wniesiony za pośrednictwem właściwych władz Państwa Członkowskiego, państwa będącego członkiem WTO lub państwa trzeciego zatwierzonego, zgodnie z art. 12 trzecie tiret w terminie sześciu miesięcy od tej publikacji. Publikacja jest uzasadniona następującymi elementami, szczególnie punktem 4.6, w związku z którymi uważa się, że wniosek jest uzasadniony w znaczeniu rozporządzenia (EWG) nr 2081/92.

ZESTAWIENIE STRESZCZAJĄCE

**ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2081/92**

**„CAROTA DELL'ALTOPIANO DEL FUCINO”**

**N. WE: IT/00270/21.1.2003**

**CHNP ( ) CHOG (X)**

Niniejsze zestawienie jest podsumowaniem sporządzonym do celów informacyjnych. W celu uzyskania dokładnych informacji osoby zainteresowane, w szczególności producenci wyrobów objętych daną chronioną oznaczeniem geograficzne proszone są o zapoznanie się z pełną wersją opisu produktu udostępnianą na szczeblu krajowym lub przez właściwe służby Komisji Europejskiej <sup>(1)</sup>.

1. *Właściwy organ Państwa Członkowskiego:*

Nazwa: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Adres: Via XX Settembre n. 20 — I-00187 Roma

Telefon: 06-481 99 68

Faks: 06-42 01 31 26

e-mail: qtc3@politicheagricole.it

2. *Grupa wnioskująca:*

2.1 Nazwa: Consorzio di Tutela e valorizzazione degli ortaggi dell'altopiano del Fucino

2.2 Adres: Piazza Torlonia, 91 I-67051 Avezzano (AQ)

Telefon: (39) 863 50 22 31

2.3 Skład: Producenci/przetwórcy (X) Inny ( )

3. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.6 Owoce, warzywa i zboża, świeże lub ich — Marchew

4. *Opis:*

(podsumowanie warunków, o których mowa w art. 4 ust. 2)

4.1 Nazwa: „Carota dell'Altopiano del Fucino”

<sup>(1)</sup> Komisja Europejska — Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa — Jednostka ds. Polityki Jakości Produktów Rolnych — B-1049 Bruksela.

#### 4.2 Opis:

PGI „Carota dell’Altopiano del Fucino” objęta PGI dotyczy odmiany marchwi z gatunku „*Daucus carota* L.” uzyskanych z następujących odmian: MAESTRO (Vilmorin); PRESTO (Vilmorin); CONCERTO (Vilmorin); NAPOLI (Bejo); NANDOR (Clause); DORDOGNE (SG).

Produkt powinien charakteryzować się wymienionymi poniżej cechami:

- kształt: cylindryczny o zaokrąglonych końcówkach, brak włosków korzonkowych;
- barwa: intensywna pomarańczowa, w tym także głowa;

zawartość:

- sacharozy > 3 %;
- beta-karotenu > 100 mg/kg;
- kwasu askorbinowego > 5 mg/kg;
- białka > 1,2 %;
- włókien > 1,2 %;

własności fizyczne: mięszsz chrupiący i łatwo łamiący się.

W przypadku wszystkich odmian obowiązuje klasa handlowa Extra i Prima.

#### 4.3 Obszar geograficzny:

Obszar produkcji „Carota dell’Altopiano del Fucino” obejmuje cały obszar płaskowyżu Fucino.

Jest on ograniczony „Strada Provinciale Circonfucense” (prowincjonalną drogą biegnącą wokół płaskowyżu Fucino) i obejmuje części terenu podzielone drogami należącymi do gospodarstw oraz ponumerowane części należące do następujących gmin prowincji L’Aquila: Avezzano i okoliczne wioski, Celano i okoliczne wioski, Cerchio, Aielli, Collarmele, Pescina i okoliczne wioski, S.Benedetto dei Marsi, Gioia nei Marsi i okoliczne wioski, Lecce dei Marsi, Ortucchio, Trasacco, Lecce dei Marsi.

#### 4.4 Dowód pochodzenia:

Uprawy polne marchwi na płaskowyżu Fucino rozpoczęto w 1950 r. Znaczące dochody z tych upraw wzbudziły zainteresowanie rolników, którzy w ten sposób włączyli marchew do klasycznej rotacji upraw stosowanej na płaskowyżu Fucino.

Oprócz tego, że uprawa marchwi przynosi korzyści gospodarcze, pozwoliła również na wydłużenie rotacji upraw, co w dużym stopniu ograniczyło negatywne zjawiska takie jak rozwój chorób roślin lub wyjałowienie gleby utrudniające w dużym stopniu uprawy w Fucino. Dlatego też należy podkreślić, że zwalczanie nicieni ziemniaka i buraka cukrowego zawdzięczamy obecnie prawidłowej rotacji upraw, którą umożliwiło także wprowadzenie marchwi w przeciwieństwie do praktyk stosowanych w przeszłości polegających na zwalczaniu nicieni poprzez fumigacje.

Popularność uprawy marchwi, które od tego czasu są tutaj podstawowymi uprawami sprawia, że pobudzają one cały sektor warzywny płaskowyżu Fucino i mogą być postrzegane jako popularne i znane zarówno na rynkach krajowych jak i zagranicznych. Renoma tego produktu jest tak znacząca, że wielu producentów używa nazwy „Fucino” w celu wprowadzenia na rynek produktu pochodzącego z innych obszarów produkcji. A to oznacza, że istnieje konieczność zagwarantowania pochodzenia produktu poprzez procedury zapewniające odtworzenie historii różnych faz produkcji oraz kontrolę producentów i działek uprawnych, znajdujących się w odpowiednich wykazach, na których uprawiana jest marchew z Fucino. Kontrole te będą przeprowadzane przez akredytowany przez Ministerstwo Polityki Rolnej i Leśnej organ kontrolny, który będzie musiał również sprawdzić, czy produkt „Carota dell’Altopiano del Fucino” spełnia wymogi specyfikacji produkcji.

#### 4.5 Metoda otrzymywania:

Techniki produkcji obejmują zwyczajne zasady uprawy marchwi odpowiadające następującym zabiegom:

przygotowanie warstwy siewu poprzez orkę; frezowanie w celu wyrównania powierzchni; wałowanie; nawożenie bez stosowania nawozów organicznych zapobiegające zjawisku brązowienia korzeni będącego wynikiem rozkładu substancji organicznych podczas cyklu wegetacyjnego.

Siew wykonuje się wyłącznie w sposób mechaniczny zapewniający równomierny rozkład nasion i optymalną gęstość uprawy. Nasiona sieje się w rzędach, a przewidziana odległość między rzędami wynosi 35-40 cm, natomiast w rzędzie nasiona wysiewane są w pasach o szerokości od 5 do 7 cm lub w ciągłych podwójnych rzędach. Nasiona sieje się na głębokość od 0,5 do 1,5 cm.

Płodozmian lub rotacja upraw, której należy przestrzegać wynosi przynajmniej 4 lat.

Techniki upraw polegają zwykle na użyciu maszyn.

Przewiduje się przynajmniej jedno odchwaszczanie umożliwiające wyeliminowanie chwastów i spulchnienie gleby zapewniając równomierny rozwój korzeni bez przewężeń i zniekształceń oraz przynajmniej jedno obsypywanie, aby zapobiec występowaniu zjawiska zielonej głowy.

Nawadnianie odbywa się poprzez deszczowanie za pomocą lekkich ale częstych strumieni wody nieprzekraczających 400 mc/ha na każdy zabieg, przy zastosowaniu systemu zraszania. W okresie letnim (lipiec, sierpień) nawadnianie odbywa się, w stosownym przypadku, w nocy lub najpóźniej we wczesnych godzinach porannych.

Zbiór odbywa się na podstawie oceny stadium dojrzałości właściwego dla przeznaczenia produktu oraz rodzaju pakowania i przebiega zgodnie z zasadami jakości określonymi w przepisach wspólnotowych i cechami, o których mowa w pkt 4.2.

Produkt przeznaczony na konserwy musi być zebrany w ostatnim stadium dojrzałości i nie wcześniej niż w okresie przewidzianym dla odmiany z uwzględnieniem zmiany warunków pogodowych w celu zachowania jego cech jakościowych i organoleptycznych. W okresie letnim (lipiec, sierpień) zbiór odbywa się we wczesnych godzinach porannych lub późnym popołudniem, aby nie narażać produktu na działanie słońca.

Tuż po zebraniu, marchew musi być przetransportowana w ciągu czterech godzin do punktów obróbki wstępnej, gdzie po umyciu i opakowaniu jest chłodzona w celu zachowania jej cech takich jak chrupkość, barwa kory i smak.

#### 4.6. Związek:

Szeroka dostępność produktu przyczyniła się, jedynie na omawianym obszarze, do rozwoju działalności związanych z pakowaniem oraz budową urządzeń do przetwórstwa marchwi w kawałkach lub na soki. Wszystko to przyczyniło się do powstania systemu łączącego doskonałe cechy klimatyczno-glebowe obszaru, wysoce wyspecjalizowane podmioty tego sektora, zarówno producentów jak i handlowców, z rozbudowaną strukturą przetwórstwa zapewniające temu obszarowi renomę prawdziwego obszaru produkującego marchew.

Płaskowyż Fucino jako obszar szczególnie znany z produkcji warzyw znajduje się pod względem geograficznym w centrum południowej części Włoch, nazywanej Regionem Parków — Abruzji.

Całkowicie równinny obszar znajdujący się na wysokości 700 m n.p.m. i rozciągający się na powierzchni 16 000 ha jest otoczony górami stanowiącymi ciekawy punkt pod względem środowiska, np. góry Parku Narodowego Abruzji, Velino-Sirente i Ernici-Simbruini.

Rolnicze korzenie tego obszaru sięgają zaledwie XIX wieku, kiedy to zakończone zostały prowadzone przez księcia Aleksandra Tarlonia prace nad osuszeniem zbiornika wodnego uznawanego jako trzecie pod względem wielkości jezioro Włoch — Jezioro Fucino.

Dlatego płaskowyż Fucino można określić jako „młody nieskażony teren o dużej wydajności”, który dzięki cechom gleby i szczególnie sprzyjającym warunkom klimatycznym nadaje warzywom cechy organoleptyczne i odżywcze doceniane i uznawane przez konsumentów w Europie.

Gleba na tym obszarze jest piaszczysto-gliniasta o dużej zawartości czynnego wapna, jej pH waha się między subalkaliczną i alkaliczną, przy czym duża zawartość substancji organicznych wynika przede wszystkim z tego, że rolnicy Fucino przeprowadzają co dwa lata nawożenie bogatymi nawozami organicznymi.

Klimat kształtują obecność łańcuchów górskich, wysokość i wilgotność względna wynikająca z gęstej sieci kanałów, dzięki którym możliwe jest zaspokojenie zapotrzebowania na wodę w trakcie uprawy i odzyskanie wód powierzchniowych w okresie zimowym. W istocie zimy są tu surowe i deszczowe, podczas gdy latem na całym terenie występują upały w szczególności w lipcu i trwają do połowy sierpnia. Ponadto ze względu na wysokość obszar ten charakteryzuje się znacznymi różnicami temperatur w dzień i w nocy.

W wyniku melioracji najpierw zaczęto uprawiać ziemniaki i buraki cukrowe, następnie na płaskowyżu Fucino pojawiły się inne uprawy, wśród nich marchew, nie tylko w celu poprawy rotacji upraw, ale także promowania większej specjalizacji rolników w zależności od ich działalności.

Marchew okazała się być podstawową uprawą Fucino również dzięki szczególnym cechom jakie sam obszar nadaje produktowi.

Marchew produkowana w Fucino właśnie dzięki rodzajowi gleb ornych i pozbawionych struktury charakteryzuje się głównie cylindryczną formą korzenia, o zaokrąglonej końcówce bez włosków korzonkowych i głębokich rowków w punktach, z których wyrastają włókna krańcowe, gładką skórką, intensywną pomarańczową barwą na całym korzeniu. Ponadto inne jej cechy są związane z zawartością składników odżywczych: marchew „Carote dell’Altopiano del Fucino” posiada wysoką i zrównoważoną zawartość kwasu askorbinowego (5 mg/kg) i cukrów ogółem. Zawartość węglowodanów jest wyższa niż norma, zawartość białka wynosi 1,2 %, podczas gdy zawartość włókien (1,8 %) sprawia, że śladowe ilości oligoelementów (wapnia, żelaza, fosforu i potasu) są łatwiej wchłaniane.

Innymi charakterystycznymi składnikami wyróżniającymi marchew „Carota dell’Altopiano del Fucino” są zawarte w niej w dużych ilościach witaminy: tiamina, ryboflawina i przede wszystkim karoten (> 100 mg/kg).

#### 4.7 Organ kontrolny:

Nazwa: AGROQUALITA

Adres: Via Montebello n. 8 — I-00185 Roma

Telefon: 06-47 82 24 63

Faks: 06-47 82 24 39

#### 4.8 Etykietowanie:

Produkt powinien być wprowadzany na rynek w odpowiednich nowych opakowaniach drewnianych, kartonowych lub plastikowych opatrzonych właściwą etykietą zawierającą następujące informacje:

- dotyczące nazwy „CAROTA DELL’ALTOPIANO DEL FUCINO” IGP INDICAZIONE GEOGRAFICA PROTETTA napisane literami o przynajmniej dwa razy większej wielkości niż pozostałe informacje,
- wszystkie informacje dotyczące nazwy, nazwy firmowej, adresu producenta/zakładu zajmującego się pakowaniem i wszelkie inne informacje wymagane zgodnie z właściwymi przepisami.
- Zabronione jest umieszczanie dodatkowych informacji innych niż przewidziane w niniejszym opisie specyfikacji.

Produkty przygotowane z marchwi „Carota dell’Altopiano del Fucino IGP” jako surowiec, także po przygotowaniu i przetworzeniu, mogą być wprowadzane na rynek w odpowiednich opakowaniach posiadających odnośnik do nazwy PGI, ale nie posiadających logo Wspólnoty pod warunkiem, że:

- nazwa „Carota dell’Altopiano del Fucino IGP” posiadająca jako taka świadectwo produktu, musi stanowić wyłączny składnik odnośnej kategorii towaru,

— producenci używający nazwy „Carota dell’Altopiano del Fucino IGP” są wpisani do specjalnego rejestru prowadzonego i uaktualnianego przez organ upoważniony przez Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (Ministerstwo ds. Polityki rolnej i leśnej), podlegającego kontroli w ramach określonych dla nazwy chronionej przeprowadzanej przez ten sam organ.

W przypadku, gdy „Carota dell’Altopiano del Fucino IGP” nie jest wyłącznym składnikiem, dopuszcza się jedynie wzmiankowanie tej nazwy wśród innych składników produktu, który ją zawiera bądźz na który została przerobiona lub przetworzona, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie normami.

#### Logo

W górnej części znak identyfikacyjny przedstawiony jest w formie napisu koloru zielonego Pantone P.C.S. (S 274-1 CVS) z czarnymi konturami, „Carota dell’Altopiano del Fucino”, czcionką Cooper blk hd bt, z wyraźnym efektem zróżnicowania wysokości liter w celu przedstawienia szczytu w centralnej części napisu (wyraz Altopiano) i niższej strefy w jego części końcowej (wyraz Fucino). W części znajdującej się pod nazwą, napis INDICAZIONE GEOGRAFICA PROTETTA, czcionka Arial rounded mt bold, koloru białego, odznaczający się na tle w kolorze niebieskim, Pantone reflex blue. Po lewej stronie napisu, znajduje się logo PGI Wspólnoty Europejskiej.

4.9 Wymagania krajowe: —

---

**Publikacja wniosku o rejestrację w znaczeniu art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych**

(2005/C 240/06)

Niniejsza publikacja daje prawo do wyrażenia sprzeciwu w znaczeniu art. 7 i art. 12d wymienionego rozporządzenia. Każdy sprzeciw wobec tego wniosku musi być wniesiony za pośrednictwem właściwych władz Państwa Członkowskiego, państwa będącego członkiem WTO lub państwa trzeciego zatwierzonego, zgodnie z art. 12 trzecie tiret w terminie sześciu miesięcy od tej publikacji. Publikacja jest uzasadniona następującymi elementami, szczególnie punktem 4.6, w związku z którymi uważa się, że wniosek jest uzasadniony w znaczeniu rozporządzenia (EWG) nr 2081/92.

ZESTAWIENIE

**ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2081/92**

**„PATACA DE GALICIA” LUB „PATATA DE GALICIA”**

**Nr WE: ES/00205/6.9.2001**

**CHNP ( ) CHOG (X)**

Niniejsze zestawienie jest podsumowaniem sporządzonym do celów informacyjnych. W celu uzyskania dokładnych informacji, w szczególności na temat producentów produktów objętych daną chronioną nazwą pochodzenia (CHNP) lub chronionym oznaczeniem geograficznym (CHOG), należy zapoznać się z pełną wersją opisu produktu udostępnioną przez władze krajowe lub przez służby Komisji Europejskiej (!).

1. *Właściwy organ Państwa Członkowskiego:*

Nazwa: Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación  
Dirección General de Alimentación  
Subdirección General de Denominaciones de Calidad y Relaciones Interprofesionales y Contractuales

Adres: Paseo Infanta Isabel, 1, E-28071 Madrid

Telefon: (34) 913 47 53 94

Faks: (34) 913 47 54 10

2. *Grupa składająca wniosek:*

2.1.A) Nazwa: S.A.T. N447 XUGA — A LIMIA.

2.2.A) Adres: Porto Alto. Xinzo de Limia. OURENSE.

2.1.B) Nazwa: Cooperativa de Santaballa

2.2.B) Adres: Santaballa. Vilalba. LUGO.

2.3) Skład: Producenci/przetwórcy (x) inni ( )

3. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.6: Owoce, warzywa i zboża — ziemniaki

4. *Opis produktu:*

(podsumowanie warunków, o których mowa w art. 4 ust. 2)

4.1 Nazwa: „Pataca de Galicia” Lub „Patata de Galicia”.

(!) Komisja Europejska — Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa — Jednostka ds. Polityki dotyczącej Jakości Produktów Rolnych — B-1049 Bruksela.

#### 4.2 Opis:

Produktem jest bulwa z gatunku *Solanum tuberosum* L, uprawianej odmiany „KENNEBEC”, przeznaczona do spożycia przez ludzi.

Minimalny i maksymalny rozmiar ziemniaków, które mogą zostać objęte ochroną wynosi odpowiednio 40 i 80 mm. Rozmiar oznacza długość w mm boku siateczki kwadratowego oczka, przez którą ziemniaki mogą w sposób swobodny i najlepiej dostosowany przejść.

Ziemniaki objęte specjalną chronioną nazwą „Pataca de Galicia” cechują się następującymi właściwościami:

- Kształt bulwy: od okrągłej do owalnej.
- Prawidłowy powierzchniowy wygląd.
- Skórka zewnętrzna gładka i cienka.
- Kolor skórki: jasnożółty.
- Kolor miąższu: biały.
- Struktura: jędrna w dotyku, zwarta podczas gotowania i twarda podczas jedzenia.
- Zalety konsumpcji: doskonałe, w szczególności ze względu na zawartość substancji suchej oraz po ugotowaniu ze względu na kolor, aromat i smak.
- Właściwości analityczne: zawartość substancji suchej powyżej 18 % i zawartość cukrów redukujących poniżej 0,4 %.

#### 4.3. Obszar geograficzny:

Obszar produkcji i pakowania produktu objętego chronionym oznaczeniem geograficznym obejmuje cztery podobszary Wspólnoty Autonomicznej Galicji:

- Podobszar Bergantiños (Coruña): składający się z gmin Carballo, Coristanco, Laracha, Malpica i Ponteceso
- Podobszar Terra Cha-A Mariña (Lugo): składający się ze wszystkich gmin Abadín, Alfoz, Barreiros, Cospeito, Foz, Lourenzá Mondoñedo, Ribadeo, Trabada, Valadouro, Vilalba i Xermade.
- Podobszar Lemos (Lugo): składający się z gmin Monforte, Pantón i Saviñao.
- Podobszar A Limia (Ourense): składający się ze wszystkich gmin Baltar, Os Blancos, Calvos de Randín, Porqueira, Rairíz de Veiga, Sandiás, Sarreaus, Trasmiras, Vilar de Santos i Xinzo de Limia; powiatów Coedo i Torneiros gminy Allaríz; Atas, Cualedro; Lucenza, Vilela i A Xironda gminy Cualedro; Bóveda, Padreda, Seiró i Vilar de Barrio należących do gminy Vilar de Barrio i A Abeleda, Bobadela a Pinta, A Graña i Sobradelo gminy Xunqueira de Ambía.

#### 4.4. Dowód pochodzenia:

Chronionemu oznaczeniu geograficznemu „Pataca de Galicia” mogą podlegać jedynie ziemniaki przeznaczone do spożycia odmiany Kennebec, pochodzące z zatwierdzonych nasion lub z ponownego wykorzystania zatwierdzonych nasion z tego samego gospodarstwa, otrzymanych na terenach nadających się do tego celu (zdrowe, wolne od jakichkolwiek chorób), znajdujących się na podobszarach i wpisanych do rejestrów rady regulacyjnej.

Tym samym jedynie magazyny i przedsiębiorstwa zajmujące się pakowaniem znajdujące się na podobszarach i wpisane do odpowiednich rejestrów rady regulacyjnej mogą zajmować się pakowaniem produktu objętego PGI „Pataca de Galicia”.

Przechowywanie i pakowanie odbywają się w wymienionych podobszarach w celu ochrony specyficznych właściwości produkcji oraz z tego względu, że tradycyjnie urzędnicy znajdują się w gminach produkcji najwyższej jakości, co ułatwia lepsze i skuteczniejsze funkcjonowanie organu kontrolnego. Pozwala to także na zminimalizowanie ewentualnych uszczerbków w jakości końcowej produktu związanych z transportem (wzrost liczby uderzeń, niedostosowana temperatura, itd.) oraz nieodpowiednimi warunkami przechowywania.

Rada regulacyjna, na podstawie ogólnych kryteriów mających zastosowanie do jednostek certyfikujących produkty ustanawiających normę EN 45011, gwarantuje odtworzenie historii produktu przy wykorzystaniu programu inspekcji, lokalizacji i kontroli działek zasianych do celów produkcyjnych, po zadeklarowaniu rocznego zasiewu. Program inspekcji jest prowadzony przez pracowników rady regulacyjnej, która powierza program kontroli i poprawy jakości, obejmujący proces przechowywania, przeładunku, pakowania i etykietowania chronionego produktu przedsiębiorstwu zewnętrznemu niezwiązanemu z sektorem.

#### 4.5. Metoda produkcji:

Produkcja objęta PGI musi spełniać minimalne kryteria jakości na poziomie produkcji końcowej: charakterystyczny wygląd typowy dla odmiany, ziemniaki w całości wolne od odcięć i uderzeń, zdrowe, czyste ze skórką dobrze ukształtowaną, jędrne i wolne od zarodników, zewnętrznych wad, plam, nacięć, zniekształceń lub przebarwień, odpowiednia wilgotność i wolne od nieprzyjemnych smaków i zapachów.

Produkcja odbywa się zgodnie z tradycyjnymi praktykami, przy czym ta sama działka nie może być uprawiana przez dwa lata, bez wykorzystania nasion niezatwierdzonych lub niepochodzących z gospodarstwa, przestrzegając rozmieszczenia uprawy 75 x 32-35 cm, wykorzystując nasiona siewne organiczne oraz utrzymując odpowiedni stosunek C/N. Obsypywanie jest obowiązkowe, a uprawa nie może być nawadniana w ciągu trzydziestu dni przed zbiorami.

Maksymalna dopuszczalna produkcja przeznaczona do wprowadzania na rynek pod kontrolą rady regulacyjnej wynosi 22 000 kg/ha na obszarach nienawadnianych i 35 000 kg/ha dla upraw nawadnianych.

Ziemniaki pakowane są w jednolitych partiach według rozmiaru (zawsze między 40 a 80 mm) i pochodzenia do opakowań uprzednio zatwierdzonych przez radę o zawartości netto 15, 10, 5, 4, 3, 2 i 1 kg. Wyjątkowo dla restauracji i hoteli dopuszczalne jest opakowanie 25 kg.

Transport bulw, które mogą zostać objęte ochroną PGI musi odbywać się oddzielnie w pojazdach do tego przeznaczonych. Bulwy muszą być przechowywane w pomieszczeniach odpowiednio przystosowanych i zatwierdzonych przez radę regulacyjną.

#### 4.6. Związek:

##### **Historyczny:**

O uprawie ziemniaków w Galicji wspomniano już w 1607 r., ale nabrała ona prawdziwego znaczenia i społecznego wymiaru w połowie XVIII wraz z pojawieniem się pierwszych procesów (1736) między wieśniakami a poborcami dziesięciny. Największy wzrost upraw nastąpił po kryzysie zbożowym 1768-69, a od tego czasu uprawy stały się podstawą rozwoju demograficznego.

Od końca XVIII wieku uprawa ziemniaków, nawadniana lub nienawadniana, jest jedną z najważniejszych cech krajobrazu rolniczego Galicji i stanowi niewątpliwie podstawę wyżywienia ludności i inwentarza regionu, w szczególności bydła i trzody chlewnej.

Pojawienie się ziemniaków i rozpowszechnienie się ich uprawy umożliwiły istotne polepszenie polikultury utrzymania. Od tej chwili ziemniaki są obecne w większości płodozmianu upraw w Galicji.

##### **Naturalny:**

*Orografia:* Ogólnie można stwierdzić, że obszary najwyżej położone są korzystne dla rozwoju lasów i intensywnej hodowli, obszary umiarkowane są przeznaczone do rolnictwa ekstensywnego i hodowli bydła poza oborą, podczas gdy doliny i niższe obszary umożliwiają osiągnięcie dobrych wyników w intensywnej uprawie owoców i kwiatów.

*Klimat:* Ze względu na warunki klimatyczne, właściwości gleb i dołożone starania do prac rolnych na podobszarach produkcji ziemniaków we Wspólnocie Autonomicznej Galicji, otrzymany produkt cieszy się wyjątkową jakością kulinarną. Jakość ta, dobrze znana sprzedawcom i konsumentom, powoduje, że produkcja wysokiej jakości ziemniaków galicyjskich jest bardziej ceniona, a koszt tej produkcji jest wyższy w porównaniu z innymi produktami na rynkach regionalnych i krajowych.

Jeżeli chodzi o warunki klimatyczne, należy podkreślić znaczenie opadów atmosferycznych w podobszarach produkcji (1 000 — 1 500 mm/rocznie) oraz łagodne temperatury, które umożliwiają optymalny wzrost wegetatywny upraw ziemniaków bez konieczności nawadniania, co przyczynia się do stałego wzrostu bulw. Okres suchy obejmujący sierpień i wrzesień, podczas którego gleba wykazuje niedobór wody sprawia, że wyprodukowane bulwy tracą wodę przed zbiorem i dojrzewają w idealnych warunkach, co powoduje ukształtowanie się jednolitej i odpornej skórki. W połączeniu ze spadkiem zawartości wody w bulwie, przyczynia się to do jej ukształtowania i zwiększa jakość kulinarną.



**Gleby:** Zaleca się uprawy na glebach o delikatnej strukturze, bez kamieni z niezbyt wysoką zawartością substancji organicznej. Na obszarach produkcji przeważają gleby o strukturze naturalnej i naturalno-piaszczystej, o wartości pH między 5 a 6,5, która doskonale nadaje się do tej uprawy. Dzięki tej strukturze gleby, skórka jest cienka i jednolita a bulwy wychodzą z ziemi czyste (bez konieczności mycia). PH o delikatnym odczynie kwasowym uniemożliwia rozwój choroby nazywanej „parchem” (bulwy zaatakowane tą chorobą cechują się chropowatą skórką ze skazami i nie nadają się do sprzedaży z powodu ich nieprzyjemnego wyglądu).

W odniesieniu do starań, których należy dołożyć do uprawy, należy podkreślić znaczenie nawożenia naturalnego 25 do 30 t/ha, które przyczynia się w znacznym stopniu do wysokiej końcowej jakości kulinarnej ziemniaków produkowanych w tych szczególnych warunkach.

#### 4.7. Organ kontrolny:

Nazwa: Consejo Regulador de la Denominación Específica „Pataca de Galicia”

Adres: Finca Devesa, s/n. N-525, p.k. 200. E-32630 Xinzo de Limia Ourense

Telefon: 988-46 26 50

Faks: 988-46 26 50

Rada regulacyjna spełnia wymogi określone w normie EN 45011, zgodnie z przepisami art. 10 rozporządzenia 2081/92.

#### 4.8. Etykietowanie:

Wszystkie opakowania zawierające chroniony produkt muszą zawierać drukowane i zajmujące jedną trzecią głównej etykiety opakowania, logo i opis chronionego oznaczenia geograficznego „Pataca de Galicia”. Każde opakowanie musi także posiadać etykietę dodatkową wydaną przez radę regulacyjną, z prawidłowo przyznanym numerem i zawierającą logo nazwy.

#### 4.9. Wymogi krajowe:

- Ustawa nr 25/70 z dnia 2 grudnia 1970 r. dotycząca winnic, win i napojów alkoholowych.
  - Dekret nr 835/1972 z dnia 28 marca 1972 r. ustanawiający przepisy wykonawcze do ustawy nr 25/1970.
  - Zarządzenie z dnia 25 stycznia 1994 r. określające zgodność ustawodawstwa hiszpańskiego z rozporządzeniem (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia dla produktów rolnych i środków spożywczych.
  - Dekret królewski nr 1643/1999 z dnia 22 października 1999 r. określający procedurę rozpatrywania wniosków o wpis do wspólnotowego rejestru chronionych oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia.
-

**Publikacja wniosku o rejestrację w znaczeniu art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych**

(2005/C 240/07)

Niniejsza publikacja daje prawo do wyrażenia sprzeciwu w znaczeniu art. 7 i art. 12d wymienionego rozporządzenia. Każdy sprzeciw wobec tego wniosku musi być wniesiony za pośrednictwem właściwych władz Państwa Członkowskiego, państwa będącego członkiem WTO lub państwa trzeciego zatwierzonego, zgodnie z art. 12 trzecie tiret w terminie sześciu miesięcy od tej publikacji. Publikacja jest uzasadniona następującymi elementami, szczególnie punktem 4.6, w związku z którymi uważa się, że wniosek jest uzasadniony w znaczeniu rozporządzenia (EWG) nr 2081/92.

ZESTAWIENIE STRESZCZAJĄCE

**ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2081/92**

**„CLEMENTINE DE CORSE”**

**NR WE: FR/00300/2.7.2003**

**CHNP ( ) CHOG (X)**

Niniejsze zestawienie jest podsumowaniem sporządzonym do celów informacyjnych. W celu uzyskania dokładnych informacji, w szczególności na temat producentów produktów objętych daną chronioną nazwą pochodzenia (CHNP) lub chronionym oznaczeniem geograficznym (CHOG), należy zapoznać się z pełną wersją opisu produktu udostępnianą przez władze krajowe lub przez służby Komisji Europejskiej <sup>(1)</sup>.

1. *Właściwy organ Państwa Członkowskiego:*

Nazwa: Institut National des Appellations d'Origine (I.N.A.O.)  
Adres: 51, rue d'Anjou — F-75008 Paris  
Telefon: (33-1) 53 89 80 00  
Faks: (33-1) 42 25 57 97  
E-mail: info@inao.gouv.fr

2. *Grupa składająca wniosek:*

2.1 Nazwa: Association pour la Défense et la Promotion de la Clémentine de Corse (APRODEC)

2.2 Adres: Maison Verte 15, avenue Jean Zuccarelli — F-20200 Bastia  
Telefon: 04 95 31 74 34  
Faks: 04 95 31 74 34  
E-mail: www.aprodec@wanadoo.fr

2.3 Skład: producenci/przetwórcy (X) inni (X): Ogrodnicy

3. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża nieprzetworzone lub przetworzone.

4. *Opis produktu*

(podsumowanie warunków, o których mowa w art. 4 ust. 2)

4.1 Nazwa: „Clémentine de Corse”

<sup>(1)</sup> Komisja Europejska — Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa — Jednostka ds. Polityki dotyczącej Jakości Produktów Rolnych — B-1049 Bruksela.

#### 4.2 Opis:

„Clémentine de Corse” jest klementynką (*Citrus clémentina*) bez pestek o następujących właściwościach:

- kolor pomarańczowo-czerwony; a maksymalnie 1/5 powierzchni skórki może być w kolorze zielonym.
- rozmiar średni do małego o maksymalnej średnicy przekroju równikowego między 46 a 68 mm.
- minimalna zawartość soku równa 42 %.
- smak kwaskowaty.
- dojrzałość wewnętrzna określona współczynnikiem (E/A) poziomu cukru w soku (E), wyrażonym w stopniu Brix, z kwasowością tego samego soku (A), wyrażoną w gramach kwasu cytrynowego na 100 gram. Współczynnik E/A musi zawierać się między 8 a 17 dla kwasowości między 0,65 a 1,4.
- min. 30 % owoców musi być wprowadzana do obrotu z jednym lub dwoma liśćmi przyczepionymi do ogonka.

#### 4.3 Obszar geograficzny:

Obszar geograficzny produkcji „Clémentine de Corse” rozciąga się na terytorium lub części terytorium niektórych gmin departamentów Haute-Corse i Corse-du-Sud, które tworzą wyspę Korsykę położoną na Morzu Śródziemnym. Teren ten położony jest najczęściej na obszarach przybrzeżnych i określony na podstawie kryteriów wysokości, nachylenia terenu i odległości do morza (patrz punkt 4.6).

Wszystkie trzy działalności, czyli produkcja, zbiór i pakowanie odbywają się w strefie GPI.

#### 4.4 Dowód pochodzenia:

Każdy podmiot gospodarczy jest uprzednio poddawany kontroli i zatwierdzany przez grupę składającą wniosek i jednostkę certyfikującą. Odtworzenie historii produktu jest zapewnione dzięki początkowej identyfikacji każdego bloku sadu, uzupełnionej w trakcie różnych etapów, które kończą się na konsumencie końcowym.

Każde gospodarstwo posiada „Spis sadu” zawierający opis działek, na których zasadzone są drzewa klementynki oraz opis bloku sadu. „Księga gospodarstwa” pozwala na nadzorowanie charakteru działań każdego gospodarza w każdym bloku sadu. Każda partia zebranych owoców jest identyfikowana wg producenta i bloku sadu. Zachowuje numer identyfikacyjny nadany dostawie w stacji pakowania dla rejestrowania „wejścia” i „wyjścia”, wysyłki i transportu.

Na etapie sprzedaży konsumentowi końcowemu, opakowania jednostkowe są opatrzone numerem pochodzącym od numeru pakowanej partii, numeru stacji, numeru gospodarstwa i bloku sadu, z którego pochodzi partia.

#### 4.5. Metoda produkcji:

Stosowany przez plantatorów drzew cytrusowych Korsyki system produkcji jest oparty na zarządzaniu agronomicznym poszczególnych bloków sadu.

- „Blok sadu” oznacza wszystkie drzewa klementynki spełniające następujące warunki: złożone z jednej odmiany, skupione na jednorodnym obszarze (gleby, położenie, wysokość), zarządzane w jednolity sposób i niezależne od innych bloków sadu gospodarstwa (okresy i metody nawożenia, nawadniania, ochrony zdrowia i innych działań, wielkości, zbioru, ...).

- Wiedza nabyta poprzez połączenie doświadczenia producentów i wyników dwudziestu lat lokalnych badań agronomicznych i wspólne korzystanie z rozwoju narzędzi pomocowych w zakresie podejmowania wspólnych decyzji, pozwala na utrzymanie jednolitej i wyjątkowej jakości.
- Drzewa klementynki przycina się każdego roku.
- Nawożenie i nawadnianie stosuje się na podstawie regularnie mierzonych parametrów agronomicznych i analitycznych. Na działkach musi istnieć możliwość nawadniania.
- Zbiór ręczny rozpoczyna się gdy owoc na drzewie osiąga odpowiedni kolor i optymalną dojrzałość. Zbiór odbywa się wieloetapowo w celu osiągnięcia większej jednorodności zbieranych partii. Owoce zbiera się z liściem zapewniając mu w ten sposób świeżość.
- Po zerwaniu zabrania się poddawania owoców działaniu środków chemicznych. Użycie środków nadających kolor jest zabronione. Podczas pakowania, owoce są jedynie osłonięte naturalnym woskiem i wyselekcjonowane w taki sposób, aby spełniać normy jakości „clémentine de Corse”.
- Kalibrowanie i pakowanie owoców odbywają się w obszarze geograficznym produkcji CHOG w celu zachowania jakości, zagwarantowania odtworzenia historii produktu i ułatwienia kontroli na tych etapach produkcji. Zasady kalibrowania, wspólnie ustanowione przez podmioty gospodarcze, umożliwiają otrzymanie dokładnych odniesień dla danego rozmiaru. Do owoców zatwierdzonych jako kwalifikujące się do CHOG zalicza się jedynie te sklasyfikowane od 1 do 5. Końcowe zatwierdzenie jako CHOG dotyczy pakowanych partii.
- Opakowania gwarantują identyfikację i jakość owoców aż do momentu wprowadzenia do obrotu z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego.

#### 4.6 Związek:

Uprawa drzew klementynki odgrywa obecnie istotną rolę w gospodarce wyspy, a uprawa owoców cytrusowych na Korsyce ma długą historię. Według niektórych autorów pierwsze sady owocowe pojawiły się na początku ery chrześcijańskiej i były usytuowane głównie w tarasach przedgórza zbocza wschodniego aż do Cap Corse i Balagne. Poza drzewami cydratowymi, których uprawa komercyjna zaniknęła w wyniku niespotykanych zaburzeń klimatycznych, których skutki były jeszcze większe ze względu na niekorzystną koniunkturę gospodarczą, stare sady drzew cytrusowych wyspy obejmują także sady drzew pomarańczowych, mandarynkowych i cytrynowych, o których wielu autorów pisze i które jeszcze istnieją oraz świadczą o przeszłości upraw drzew cytrusowych na wyspie.

- Od lat dwudziestych XX w. i od momentu odkrycia drzew klementynki w Algierii, przywożono i sadzono sadzonki na Korsyce. Od tego czasu dokładne badania techniczne i ekonomiczne, przeprowadzane przez Stację Badań Agronomicznych w San Giuliano założoną na Korsyce w końcu lat 50-tych udowodniły, że drzewa klementynki powinny zajmować pierwsze miejsce w uprawie owoców cytrusowych w tym regionie.
- Od 1964 r. plantatorzy drzew cytrusowych bez wahania sadzili w znacznych ilościach drzewa klementynki. Obecnie sady Korsyki stanowią ponad 2 000 ha zapewniając średnią produkcję 22 000 ton.
- Obecnie można stwierdzić, że klementynka z Korsyki cieszy się dobrą opinią a liść, który jest do niej przyczepiony jest silnie związany z jej pochodzeniem. Klementynka z Korsyki jest uznawana za produkt szczególny ze względu na swoje cechy (rozmiar, smak, zawartość soku, barwę).
- W związku z powyższym jej specyficzne cechy, związane z ludźmi, którzy je produkują, mają swoje źródło w pewnych szczególnych właściwościach związanych z glebą i klimatem wyspy oraz z jej wyspowym charakterem.

- Gleby pod uprawę drzew cytrusowych obszaru PGI Korsyki różnią się w rzeczywistości od gleb często występujących w basenie Morza Śródziemnego ze względu na ich pochodzenie granitowe i łupkowe oraz na ich charakter bardziej kwaśny i lżejszy, bardziej zbliżony do gleb spotykanych w łagodnym klimacie oceanicznym. Gleby te umożliwiają rozwój szczególnych podkładek, które nadają owocom szczególne cechy jakościowe.
- Wpływ morza i sąsiedztwo górskich terenów nadają obszarowi produkcji specyficzny klimat: umiarkowane temperatury, duże opady atmosferyczne i dużą wilgotność, które przyczyniają się do otrzymania owocu o specyficznym kolorze i charakterystycznym smaku (bardziej kwaskowy, mniej słodki).
- Ponadto wyspowy charakter Korsyki pozwala na ochronę sadów drzew klementynki przed rozwojem wielu chorób spowodowanych niebezpiecznymi wirusami, które nie występują na wyspie. Niewielki rozmiar drzew, w powiązaniu z wypukłością terenu, przyczynia się do lepszego opanowania rozwoju pasożytów, które mogłyby zaatakować owoce.
- Z wszystkich tych powodów obszar geograficzny jest ograniczony do stref, w których spełnione są te warunki glebowe i klimatyczne, wraz z pewnymi, łatwo identyfikowalnymi, podanymi poniżej warunkami typowymi dla położenia:
- Wysokość: uwzględnione są jedynie obszary usytuowane między 2 a 300 m. W rzeczywistości poniżej 2 metrów gleby są zazwyczaj niekorzystne (słone, hydromorficzne, torfowe, zbyt piaszczyste). Powyżej 300 metrów nachylenie terenu i klimat są niekorzystne.
- Nachylenie: musi być mniejsze niż 25 %,
- Odległość od morza: musi być mniejsza niż 15 km, aby czerpać korzyści z wpływu morza.

#### 4.7 Organ kontrolny:

Nazwa: CERTIPAQ. Centre de Certification des Produits Agricoles et Alimentaires de Qualité  
Organisme Certificateur Agréé sous le n° CC 14 et accrédité, selon le respect de la norme EN 45011, par le COFRAC sous le n° 7-10/97

Adres: 9, avenue Georges V — F-75008 Paris

Telefon: (33-1) 45 30 92 92

Faks: (33-1) 45 30 93 00

E-mail: certipaq@certipaq.com

#### 4.8 Etykietowanie:

Szczególne warunki wysyłki owoców pod CHOG „Clémentine de Corse” i specjalne etykiety znajdujące się na tych opakowaniach są ważne dla organu kontrolnego.

Poza obowiązkowymi zapisami zgodnymi z handlowymi wymogami ustawowymi, należy umieścić na jednostkowych opakowaniach następujący zapis: „Indication Géographique Protégée: Clémentine de Corse”.

#### 4.9 Krajowe wymogi ustawodawcze: —

---

**POMOC PAŃSTWA — NIDERLANDY****Pomoc państwa nr C 15/2005 (ex NN 34/2005)****Domniemanie bezprawnego przyznania pomocy na rzecz VAOP****Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(2005/C 240/08)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Pismem z dnia 3 maja 2005 r., zamieszczonym w języku oryginału na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Niderlandy o swojej decyzji w sprawie wszczęcia procedury określonej w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącej wyżej wspomnianego środka.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka, względem którego Komisja wszczyna procedurę, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma, kierując je na następujący adres lub numer faksu:

Komisja Europejska  
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji  
Kancelaria ds. Pomocy Państwa  
SPA 3, 6/5  
B-1049 Bruksela  
Faks: (32-2) 296 12 42

Uwagi te zostaną przekazane Niderlandom. Zainteresowane strony przekazujące uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości poufnością.

## STRESZCZENIE

## OPIS

(1) VAOP, co stanowi skrót od Vereniging van Aanbieders van Oud Papier (Stowarzyszenie Dostawców Makulatury) zostało powołane na początku lat dziewięćdziesiątych przez kilka niderlandzkich gmin. Celem tego przedsięwzięcia spółdzielczego z ograniczoną odpowiedzialnością było stworzenie optymalnego systemu zbioru, wstępnego przetworzenia (sortowania/prasowania) oraz sprzedaży makulatury pochodzącej z terenów zaangażowanych gmin. Ponieważ VAOP zleca wykonanie większości prac takich jak np. transport i wstępne przetworzenie makulatury innym przedsiębiorstwom, w roku 2002 przedsiębiorstwo to zatrudniało zaledwie 20 pracowników przy obrocie w wysokości 27,5 mln EUR. VAOP obciąża władze lokalne kosztami zbioru i wstępnego przetworzenia makulatury pochodzącej z ich terenu, ale przekazuje im też dochody osiągnięte ze sprzedaży makulatury producentom papieru pochodzącego z recyklingu. Działalność VAOP znacząco ożywiła się w latach dziewięćdziesiątych. Na początku 2000 r. jego udziały w holenderskim rynku zbioru makulatury wahały się pomiędzy 25 a 30 %. VAOP zajmuje także istotną pozycję na rynku wstępnego przetwarzania makulatury (sortowania/prasowania). Jednocześnie VAOP rozpoczął działalność na holenderskim rynku zbioru odpadów szklanych, na którym stał się jednym z liderów.

(2) Wprawdzie władze lokalne są w Niderlandach prawnie zobowiązane do prowadzenia oddzielnego zbioru makulatury i oferowania jej do recyklingu, ale odnośnie przepisów nie regulują kwestii tego, jak dokładnie ma wyglądać orga-

nizacja tych zadań. Z tego powodu większość holenderskich gmin wybiera wykonawcę tych prac w wyniku zaproszenia do składania ofert. VAOP regularnie bierze udział w tej procedurze i tym samym musi bezpośrednio konkurować z przedsiębiorstwami sektora prywatnego, które oferują wykonywanie tego samego rodzaju usług.

(3) Przedmiotem bieżącego postępowania wyjaśniającego są dwie pożyczki udzielone przez podmioty publiczne. Po pierwsze w marcu 1998 r. bank BNG przyznał VAOP kredyt w wysokości 16,3 mln NLG (7,4 mln EUR). W dniu 31 grudnia 1997 r. skonsolidowany bilans VAOP wykazywał, że kapitał własny tego przedsiębiorstwa wynosi 0,8 mln NLG (0,4 mln EUR), zaś suma bilansowa — 17,3 mln NLG (7,9 mln EUR). Po drugie na przestrzeni 2001 r. władze lokalne zgodziły się na przekształcenie należnych im — jako dostawcom makulatury — zaległych płatności ze strony VAOP w pożyczkę podporządkowaną w wysokości 3 mln NLG (1,3 mln EUR). Pod koniec 2000 r. VAOP poniosło znaczące straty. W dniu 31 grudnia 2000 r. skonsolidowane sprawozdanie finansowe VAOP wykazywało ujemny kapitał własny w wysokości 3,4 mln NLG (1,5 mln EUR). W tym samym dniu suma bilansowa wynosiła 32,1 mln NLG (14,5 mln EUR).

## OCENA POMOCY

(4) Wielkość pożyczki przyznanej przez BNG jest w porównaniu między innymi z ówczesną wielkością kapitału własnego VAOP znacznie wyższa, niż byłoby to w takiej sytuacji do zaakceptowania przez bank sektora prywatnego. Ponieważ VAOP w zasadzie nie dysponował takim

kapitałem własnym, jaki mógłby stanowić zabezpieczenie na wypadek niekorzystnego rozwoju sytuacji i do pewnego poziomu pokryć ewentualne straty, prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązań przez VAOP było bardzo duże. BNG zażądało zabezpieczenia w postaci hipoteki na część należności, jednak wartość tego zabezpieczenia była znacznie mniejsza niż wysokość przyznanej pożyczki. W normalnej sytuacji, aby otrzymać tak dużą pożyczkę, przedsiębiorstwo mające do czynienia z kierującym się zasadami gospodarki rynkowej kredytodawcą musiałoby dysponować większym kapitałem własnym. Pożyczka udzielona przez BNG pozwoliła zatem VAOP na szybszy rozwój oraz skorzystanie z większej ilości zaproszeń do składania ofert, jak również na oferowanie niższych cen.

(5) Drugi środek pomocowy w postaci przyznanej przez gminy pożyczki podporządkowanej w wysokości 1,3 mln EUR został udostępniony w pierwszej połowie 2001 r., w którym to okresie kondycja finansowa VAOP była bardzo zła. Kapitał własny VAOP był ujemny. Ponadto przedsiębiorstwo miało bardzo wysoki dług nadrzędny, natomiast niemal wszystkie jego aktywa były obciążone hipoteką na korzyść banku BNG. Ogólnie można stwierdzić, że prawdopodobieństwo bankructwa przedsiębiorstwa było wysokie, i gdyby do niego doszło, kredytodawcy podporządkowani nie mogliby liczyć na odzyskanie swoich należności. W tamtym okresie wspomniane władze lokalne należały już do wierzycieli VAOP, które zalegało wobec nich z płatnościami za dostarczoną makulaturę. W takiej sytuacji wierzyciel kierujący się zasadami gospodarki rynkowej najprawdopodobniej wolałby przekształcić swoje należności w pożyczkę, zamiast składać wniosek o ogłoszenie bankructwa VAOP, co mogłoby mieć ten skutek, że wierzyciel straciłby częściowo lub w całości możliwość odzyskania swoich należności. Jednak w omawianym przypadku Komisja wątpi, żeby warunki pożyczki były do zaakceptowania przez wierzyciela kierującego się zasadami gospodarki rynkowej. Podsumowując, udostępnienie podporządkowanej pożyczki, o której mowa powyżej, stwarza korzyść dla VAOP.

(6) Obydwa wymienione środki kwalifikują się jako pomoc państwa zgodnie z art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

(7) Żadne z wyłączeń przewidzianych w art. 87 ust. 2 i 3 wobec ogólnego zakazu udzielania pomocy państwa zawartego w art. 87 ust. 1 nie wydaje się mieć zastosowania do omawianego przypadku. W odniesieniu do art. 86 ust. 2 Komisja stwierdza, że żaden z wymienionych środków pomocy ani nie miał na celu umożliwienia recyklingu makulatury na określonej części terytorium Niderlandów, ani też nie miał takiego skutku. Oprócz VAOP istnieją także inne tego rodzaju konkurencyjne przedsiębiorstwa i nic nie wskazuje na to, że owe konkurencyjne firmy albo potencjalni nowi gracze rynkowi nie byłiby w stanie zapewnić wykonania usług związanych ze zbiorem makulatury, które od 1998 r. świadczyło VAOP.

(8) Komisja wyraża wątpliwość, czy przedmiotową pomoc można uznać za zgodną ze wspólnym rynkiem.

Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 wszelka bezprawnie przyznana pomoc może podlegać windykacji od jej beneficjenta.

## TEKST PISMA

„Met dit schrijven stelt de Commissie Nederland ervan in kennis dat zij, na onderzoek van de door uw autoriteiten verstrekte informatie over de bovengenoemde maatregel, heeft besloten de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden.

### 1. PROCEDURE

(1) Bij brief van 12 juni 2002, die werd ingeschreven op 17 juni 2002, ontving de Commissie een klacht tegen vier vermeende onrechtmatige steunmaatregelen ten behoeve van VAOP, te weten een gedeeltelijke vrijstelling van de vennootschapsbelasting en belasting op toegevoegde waarde, het verstrekken van een lening, alsmede het verstrekken van een achtergestelde lening. Bij brieven van 30 juli 2002 en 6 december 2002 verzocht de Commissie de Nederlandse autoriteiten om inlichtingen, die zij ontving bij brieven van 10 oktober 2002 respectievelijk 10 februari 2003. Op 29 april 2003 had een bijeenkomst plaats tussen de klager en de diensten van de Commissie. Bij brief van 5 mei 2003 deelde de klager de Commissie mee dat hij voornemens was bij de Nederlandse autoriteiten meer informatie over de zaak in te winnen en dat hij op basis hiervan zijn klacht vervolgens zou heroriënteren naar bepaalde steunmaatregelen. Bij brief van 13 september 2004, ingeschreven op 17 september 2004, verschaft de klager aanvullende gegevens, met name over de financiële situatie van VAOP en liet hij weten voornemens te zijn de klacht te beperken tot de door de BNG aan VAOP verstrekte lening. Op basis van dit nieuwe document verzocht de Commissie de Nederlandse autoriteiten bij brief van 21 oktober 2004 om aanvullende inlichtingen, die zij verschaften bij brief van 17 december 2004, ingeschreven op 3 januari 2005.

### 2. BESCHRIJVING

#### 2.1. De begunstigde

(2) VAOP (Vereniging van Aanbieders van Oud Papier) werd begin jaren '90 door verscheidene Nederlandse gemeenten opgericht. Deze coöperatieve vereniging met uitgesloten aansprakelijkheid had ten doel de optimale inzameling, bewerking (sorteren/persen) en verkoop van het afvalpapier dat van het grondgebied van de deelnemende gemeenten afkomstig is.

(3) Aangezien VAOP de meeste werkzaamheden aan andere bedrijven uitbesteedt, zoals het vervoer en de bewerking, had het in 2002 slechts 20 personeelsleden bij een omzet van 27,5 miljoen EUR. VAOP brengt de plaatselijke autoriteiten de kosten in rekening voor de inzameling en bewerking van het van hun grondgebied afkomstige afvalpapier maar draagt ook aan hen de inkomsten over die door de verkoop van het afvalpapier aan de producenten van kringlooppapier worden gegenereerd.

- (4) De oorspronkelijke coöperatie is *Coöperatieve Vereniging VAOP u.a.* In de loop van de jaren heeft deze moedermaatschappij verscheidene dochterondernemingen in het leven geroepen om het operationele gedeelte van haar activiteiten in onder te brengen. Deze dochterondernemingen zijn naamloze vennootschappen. De Commissie zal al deze ondernemingen onderzoeken als een één enkele economische entiteit vormende groep omdat de moedermaatschappij in alle dochterondernemingen een meerderheidsbelang bezit. Deze participaties worden overgenomen in de geconsolideerde rekening van de moedermaatschappij. Daarnaast heeft BNG, de voornaamste crediteur van VAOP, slechts één kredietovereenkomst met de groep gesloten, en heeft zij niet een overeenkomst met iedere afzonderlijke onderneming; niettemin zijn in deze overeenkomst ook per onderneming kredietlimieten vastgelegd. Tenslotte zijn er verscheidene financiële overdrachten en zekerheden tussen de verschillende ondernemingen van de groep. Zo is bijvoorbeeld iedere onderneming tegenover BNG aansprakelijk voor de schulden van een andere tot de groep behorende onderneming.

## 2.2. De markt

- (5) De activiteiten van VAOP maakten in de jaren '90 een zeer belangrijke groei door. Het marktaandeel van VAOP op de Nederlandse markt voor de inzameling van oud papier bereikte in de eerste jaren van het nieuwe millennium 25 tot 30 %. VAOP is daarnaast een belangrijke speler op de markt voor het bewerken van afvalpapier (sorteren/persen). Parallel hieraan betrad VAOP de markt voor de inzameling van afvalglas, waar het een van de marktleiders werd.
- (6) Hoewel de Nederlandse wetgeving aan plaatselijke autoriteiten de taak oplegt om afvalpapier gescheiden in te zamelen en voor hergebruik op de markt aan te bieden, wordt de wijze waarop aan deze taken invulling wordt gegeven niet in de wet geregeld. Daarom organiseren de meeste Nederlandse gemeenten aanbestedingsprocedures om deze werkzaamheden uit te besteden. VAOP neemt regelmatig deel aan deze procedures. Bij deze gelegenheden treedt VAOP rechtstreeks in concurrentie met bedrijven van de private sector die dezelfde diensten aanbieden. Het feit dat VAOP, indien geselecteerd, de meeste activiteiten aan derden uitbesteedt verandert niets aan de afbakening van de markt waarop VAOP actief is, namelijk de markt waarop zij opdrachten binnenhaalt en waar zij door het ontvangen van staatssteun de concurrentie zou kunnen vervalsen.
- (7) Het feit dat de plaatselijke overheid — indien deze aan het einde van de aanbestedingsprocedure VAOP kiest — lid kan worden van de coöperatie VAOP doet niets af aan de conclusie dat VAOP als dienstverlener actief is op een markt waar concurrentie is. Deze toetreding »achteraf« maakt immers VAOP niet tot een onderdeel van de plaatselijke overheid die optreedt op een bevoegdheidssterrein dat door de wet exclusief aan hem is toegekend en waar geen concurrentie bestaat. Dit wordt bevestigd door het feit dat de Nederlandse belastingdienst VAOP niet als lokale overheid maar als een gewone onderneming behandelt.

## 2.3. De twee maatregelen

- (8) Ten eerste kende BNG (Bank Nederlandse Gemeenten) in maart 1998 een kredietfaciliteit van 16,3 miljoen NLG (7,4 miljoen EUR) aan VAOP toe. Op 31 december 1997 gaf de geconsolideerde balans van VAOP aan dat het eigen kapitaal 0,8 miljoen NLG (0,4 miljoen EUR) beliep en het balanstotaal 17,3 miljoen NLG (7,9 miljoen EUR) bedroeg. Een jaar later beliepen eigen kapitaal en balanstotaal, na de toekenning van de lening, 0,09 miljoen NLG (0,04 miljoen EUR) respectievelijk 29,1 miljoen NLG (13,2 miljoen EUR).
- (9) Ten tweede hebben de lokale overheden er — in hun rol als leverancier van afvalpapier — in de loop van 2001 mee ingestemd dat aan hen door VAOP verschuldigde laattijdige betalingen in een achtergestelde lening van 3 miljoen NLG (13 miljoen EUR) werd omgezet. VAOP had eind 2000 zware verliezen geleden na het faillissement van een van haar dochterondernemingen. Op 31 december 2000 lieten de geconsolideerde rekeningen van VAOP een negatief eigen vermogen zien van 3,4 miljoen NLG (1,5 miljoen EUR). Op dezelfde datum bedroeg het balanstotaal 32,1 miljoen NLG (14,5 miljoen EUR).

## 3. BEOORDELING

### 3.1. Bestaan van steun

#### *Staatsmiddelen en toerekenbaarheid*

- (10) Beide maatregelen worden gefinancierd met staatsmiddelen, hetzij direct door de lokale overheden hetzij indirect door BNG die 100 % eigendom is van de Staat, de provinciën en de gemeenten die onder hun controle vallen.
- (11) Terwijl de tweede maatregel rechtstreeks aan de autoriteiten kan worden toegeschreven, doet de eerste, te weten de door BNG verleende kredietfaciliteit, de kwestie van toerekenbaarheid aan de staat rijzen. In het onderhavige geval wijzen verschillende elementen erop dat BNG niet als een gewone commerciële bank, maar onder de invloed van de overheid is opgetreden. Het aandelenbezit in BNG is beperkt tot entiteiten van de Nederlandse overheidssector. Verschillende leden van de Raad van Commissarissen zijn afkomstig van lokale, provinciale en nationale overheden. Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt vormden deze leden tot 2003 de meerderheid van de Raad van Commissarissen. Op zijn website presenteert BNG zich als »een bank van en voor overheden en instellingen voor het maatschappelijk belang«. Aandeelhouders van de BNG zijn onder meer de lokale en regionale autoriteiten die de eigendom van en zeggenschap over VAOP hebben. Tenslotte lijkt, zoals hieronder wordt aangetoond, de gewraakte transactie onaanvaardbaar voor een schuldeiser in een markteconomie. Dit wijst erop dat BNG in het kader van deze transactie is opgetreden als een overheidsinstantie die de commerciële dochteronderneming van verwante overheidsinstanties wil helpen, en niet als een bank in het kader van het normale verloop van haar kredietactiviteiten.



*Voordeel*

- (12) De omvang van de door BNG verstrekte lening lijkt, in vergelijking onder meer met de omvang van het eigen vermogen van VAOP op dat tijdstip, boven een niveau te liggen dat in die situatie voor een bank van de private sector aanvaardbaar was geweest. Aangezien er vrijwel geen eigen vermogen was als buffer in geval van ongunstige ontwikkelingen en om bepaalde verliezen te absorberen, was de kans op wanbetaling zeer groot. BNG verlangde zekerheden in de vorm van hypotheekrechten over een deel van de vorderingen ten einde in geval van faillissement meer geld te kunnen terugvorderen. De waarde van deze zekerheden was echter veel geringer dan het bedrag van de verstrekte leningen.
- (13) Om een zo omvangrijke financiering te krijgen zou een onderneming tegenover particuliere schuldeisers in een markteconomie meer eigen vermogen nodig hebben gehad. Het staat buiten kijf dat aandelenfinanciering meer kost dan schuldfinanciering en dat dit soort financiële middelen moeilijker is aan te trekken.
- (14) De lening van BNG lijkt dan ook een aanzienlijk voordeel te hebben verschaft omdat deze VAOP in staat stelde zich sneller te ontwikkelen, op meer aanbestedingen in te schrijven en lagere prijzen op te geven.
- (15) De tweede maatregel — de door de gemeenten verstrekte achtergestelde lening van 1,3 miljoen EUR — vond plaats in het eerste halfjaar van 2001, toen VAOP er financieel slecht voorstond. Op dat tijdstip had VAOP een negatief eigen vermogen van 3,4 miljoen NLG (1,5 miljoen EUR). Daarnaast was er nog een aanzienlijk bedrag aan niet-achtergestelde schulden. Ook waren bijna alle activa al bezwaard door hypotheekrechten ten gunste van BNG. Kortom: de waarschijnlijkheid van een faillissement was groot en indien dit zich inderdaad had voorgedaan hadden de achtergestelde crediteuren niets meer kunnen invorderen.
- (16) Op dat ogenblik waren de betrokken lokale overheden al schuldeisers van VAOP, dat aan hen — in hun hoedanigheid van leveranciers van afvalpapier — betalingen schuldig was. Na een vergelijking van het verwachte verlies in elk scenario had een schuldeiser in een markteconomie er mogelijk de voorkeur aan gegeven zijn vorderingen in een lening om te zetten in plaats van het faillissement van VAOP aan te vragen, hetgeen potentieel het gedeeltelijke of totale verlies van de vorderingen tot gevolg had kunnen hebben. Het verstrekken van de lening zou derhalve op zich mogelijkwijfs niet automatisch steun uitmaken. De Commissie betwijfelt in het onderhavige geval echter of de voorwaarden van de lening voor een schuldeiser in een markteconomie aanvaardbaar zouden zijn geweest. De gemeenten hadden namelijk een rente moeten verlangen die in overeenstemming was met het risico. Daarnaast hadden zij er niet mee mogen instemmen dat zij de meest achtergestelde schuldeiser van VAOP werden terwijl hun bestaande vorderingen van een hogere rangorde waren. Het feit dat de lening achtergesteld is maakt terugvordering in geval van faillissement aanzienlijk minder waarschijnlijk.
- (17) De verstrekkers van de achtergestelde lening waren ook de aandeelhouders van VAOP. Daarom moesten zij, bij het evalueren van potentiële verliezen in geval van faillissement (in vergelijking met de verliezen bij omzetting van de bestaande vorderingen in een lening), rekening houden met het verwachte verlies op hun bestaande vorderingen en op de waarde van hun aandelen. In beginsel zou deze stand van zaken de aandeelhouders ertoe kunnen aanzetten zich ten aanzien van de voorwaarden van de lening soepeler op te stellen om de waarde van hun aandelen te behouden indien deze houding hun algemeen een financieel gunstiger resultaat kon waarborgen. Redelijkerwijs kan echter worden aangenomen dat de waarde van hun aandelen op het tijdstip waarop de lening werd verstrekt te verwaarlozen was aangezien de boekwaarde van het aandelenkapitaal ver onder nul lag. Een drastische ommekeer ten goede viel niet te verwachten en het faillissement dreigde. Onder deze omstandigheden was er voor de lokale overheden geen bijzondere reden om soepeler voorwaarden voor de lening te aanvaarden aangezien deze opoffering alleen ten goede zou zijn gekomen aan de overige crediteuren van VAOP en niet aan hen als aandeelhouders.
- (18) Concluderend kan worden gezegd dat de achtergestelde lening een voordeel voor VAOP lijkt te hebben verschaft dat de onderneming onder normale marktvoorwaarden niet zou hebben gekregen.

*Selectiviteit*

- (19) VAOP is de enige begunstigde van de maatregelen.

*Gevolgen voor het handelsverkeer tussen lidstaten*

- (20) Enkele rechtstreekse concurrenten van VAOP zijn dochters van buitenlandse maatschappijen. De steun verhindert daarom potentieel dat buitenlandse bedrijven zich op de Nederlandse markt vestigen of hun activiteiten daar uitbreiden. Daarnaast bestaat er ten aanzien van het afvalpapier en glas dat door VAOP wordt ingezameld een intensieve handel. Zo ondertekende VAOP een 10-jarige overeenkomst voor de levering van 2 miljoen ton afvalpapier met een dochteronderneming van Stora Enso in Langerbrugge, België. VAOP verkoopt haar papier ook aan Aziatische kopers.
- (21) Concluderend lijken deze twee maatregelen te kunnen worden aangemerkt als staatssteun overeenkomstig artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

**3.2. Verenigbaarheid met het Verdrag**

- (22) Geen van de uitzonderingsbepalingen van artikel 87, lid 2 is op het onderhavige geval van toepassing. Wat artikel 87, lid 3 betreft, merkt de Commissie op dat de regio Hilversum, waar VAOP is gevestigd, niet in aanmerking komt voor regionale steun uit hoofde van artikel 87, lid 3, onder a) en c). De uitzonderingsbepalingen van artikel 87, lid 3, onder b) en d) zijn uiteraard niet van toepassing.

- (23) Wat artikel 87, lid 3, onder c) betreft, merkt de Commissie op dat VAOP als een middelgroot bedrijf kan worden aangemerkt. De KMO-verordening <sup>(1)</sup> is evenwel niet van toepassing aangezien beide maatregelen exploitatiesteun vormen zonder dat er enige voorwaarden aan zijn verbonden.
- (24) Op grond van artikel 87, lid 3, onder c), kan steun ten behoeve van het milieu verenigbaar worden geacht. In dit verband heeft de Commissie de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu <sup>(2)</sup> vastgesteld. Aangezien de beide steunmaatregelen echter niet verbonden zijn aan maatregelen ter bescherming van het milieu als zodanig, lijken de bepalingen van deze kaderregeling niet van toepassing te zijn.
- (25) Reddings- en herstructureringssteun voor ondernemingen kan eveneens op basis van artikel 87, lid 3, onder c) als verenigbaar worden beschouwd. De richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun <sup>(3)</sup> lijken echter niet op de twee steunmaatregelen in kwestie van toepassing te zijn. Ten eerste heeft BNG de lening verstrekt op een tijdstip waarop de onderneming niet in moeilijkheden verkeerde in de zin van de richtsnoeren. Ten tweede werd de lening van de lokale overheden verstrekt op een tijdstip waarop de onderneming zich in moeilijkheden bevond maar blijkbaar geen deel uitmaakte van een omvangrijk herstructureringsplan waarmee de onderneming haar levensvatbaarheid op lange termijn had kunnen herstellen, aangezien er bijvoorbeeld geen herkapitalisatie plaatsvond om het eigen vermogen van de onderneming te herstellen dat derhalve in sterke mate negatief bleef.
- (26) Tenslotte wijst de Commissie erop dat de bepalingen in artikel 86, lid 2 niet op het onderhavige geval van toepassing lijken. Met de twee steunmaatregelen werd niet het

verlenen van een dienst van algemeen economisch belang beoogd of bewerkstelligd, te weten de inzameling en bewerking van afvalpapier in delen van Nederland, welke dienst anders niet zou zijn verricht. De Commissie wijst er namelijk op dat VAOP verscheidene concurrenten heeft en niets wijst erop dat laatstgenoemden of andere potentiële nieuwkomers de diensten op het gebied van afvalinzameling die sedert 1998 door VAOP worden verstrekt, niet hadden kunnen verrichten.

- (27) De Commissie betwijfelt dan ook of de steun als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt kan worden beschouwd.

#### 4. CONCLUSIE

Gelet op de bovenstaande overwegingen verzoekt de Commissie Nederland, in het kader van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag, binnen één maand vanaf de datum van ontvangst van dit schrijven zijn opmerkingen te maken en alle dienstige inlichtingen te verstrekken voor de beoordeling van de steun. De Commissie wil onder andere precieze gegevens ontvangen over de aan de twee leningen in kwestie verbonden voorwaarden en rente. In dit verband verzoekt de Commissie Nederland haar inzichten over de toerekenbaarheid met betrekking tot de BNG-lening en het in hoger vermeldde twee maatregelen vervatte voordeel te willen meedelen. Voorts wenst zij gegevens te ontvangen over de economische en financiële ontwikkeling van onderneming, inclusief de mogelijke terugbetaling van twee leningen, sedert de toekenning van deze twee steunmaatregelen. Zij verzoekt uw autoriteiten onverwijld een afschrift van dit schrijven aan de potentiële begunstigen van de steunmaatregel te doen toekomen."

<sup>(1)</sup> PB L 10 van 13.1.2001, blz. 33.

<sup>(2)</sup> PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3.

<sup>(3)</sup> Aangezien de maatregelen van 1998 en 2001 dateren, moeten zij worden onderzocht op basis van de in PB C 368 van 23.12.1994, blz. 12 gepubliceerde richtsnoeren voor de eerste maatregel en op basis van de in PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2 gepubliceerde richtsnoeren voor de tweede.

**Ogłoszenie <sup>(1)</sup> w sprawie okresu dotyczącego monitorowania i oceny sytuacji związanej z prawami pracowników na Białorusi w kontekście czasowego wycofania korzyści w ramach planu ogólnych preferencji taryfowych (GSP)**

(2005/C 240/09)

Na mocy art. 26 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2501/2001 <sup>(2)</sup> wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych, ustalenia preferencyjne mogą zostać wycofane w stosunku do kraju korzystającego z GSP w przypadku „poważnego i systematycznego naruszania wolności zrzeszania się, prawa do rokowań zbiorowych lub zasady niedyskryminacji w zakresie zatrudnienia i zawodu lub zatrudniania dzieci, zgodnie z definicjami zawartymi w odpowiednich Konwencjach MOP.”

Na podstawie informacji otrzymanych od Międzynarodowej Konfederacji Wolnych Związków Zawodowych (ICFTU), Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych (ETUC) oraz Światowej Konfederacji Pracy (WCL), Komisja przeprowadziła dochodzenie w sprawie domniemanego poważnego i systematycznego naruszania wolności zrzeszania się na Białorusi w rozumieniu Konwencji MOP nr 87 i 98.

Komisja uważa, iż ustalenia uzasadniają czasowe wycofanie korzyści z powodów określonych w art. 26 ust. 1 lit. b) oraz podjęła decyzję, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 39 rozporządzenia nr 2501/2001, aby monitorować i ocenić sytuację na Białorusi przez okres sześciu miesięcy. Komisja zamierza przedłożyć Radzie wniosek dotyczący czasowego wycofania preferencji handlowych przyznanych na mocy rozporządzenia nr 2501/2001, o ile przed upływem wymienionego okresu, Białoruś nie zobowiąże się do podjęcia niezbędnych środków zmierzających do podporządkowania się w terminie ośmiu miesięcy zasadom określonym w Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącej Podstawowych Zasad i Praw w Pracy z 1998 r., jak wskazano w dwunastu zaleceniach sprawozdania Komisji Śledczej MOP z lipca 2004 r.

---

<sup>(1)</sup> Decyzja Komisji z dnia 17 sierpnia 2005 r. w sprawie monitorowania i oceny sytuacji w dziedzinie praw pracowników na Białorusi w kontekście czasowego wycofania preferencji handlowych.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 346 z 31.12.2001, str. 1.

**Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji****(Sprawa nr COMP/M.3938 — CRH/Quester)**

(2005/C 240/10)

**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

W dniu 15 września 2005 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
  - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32005M3938. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-